

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh zehnavá.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udrzení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 10.

Sobota (Saturday) 1. 3. (March) 1986

Takto kulí 25. února 1948 svoje
plány soudruzi Gottwald a
Novotný, jak lid Československa
ošálí a zbytky jeho demokracie
popraví - pochodem dělnických milic
Prahou...

**K ÚNOROVÉMU
PUČI KOMUNISTŮ
PŘED 38 LETY**

**1948
25.-28. ÚNOR
1986**

Zdeněk F. Rutar:

Únor 1948

(Obětím odsouzenihodné
komunistické zběsilosti)

*Děs hnal se z východu
jak noc. Dav svedených
šel Prahou v pochodu -
z tribuny zpitý smích
k národa dral se duši ...*

*A ještě byli hluší,
vražní a zrádci bez masky,
klíčila sije konfidentů
a těch, co plivli v závazky -
už Volnost stiskli do krvava.
Dech slábne jí... Už její hlava
sklesla jak vůle prezidentu.*

*Bázlivci zhasili svíce
ve kbelci kamenném.
Z dmychotu za fujavice
však věrní plamenem
se bíle rozžhavili -
rytíři cti a síly.*

*Z nich mnozí dnes již svítí
tam za oponou Věčna.*

*Ti ohněm Ducha vznítí
i srdce nestatečná.*

Napsáno 1954.

MARCOS ODEŠEL - AQUINOVÁ VLÁDNE

NA FILIPINÁCH ZVÍTĚZIL CHLADNÝ ROZUM,
CHYTŘÍ LIDÉ, SOLIDARITA NÁRODA,
A VŮLE LIDU SVOBODNĚ ŽÍT.

V úterý 25. února 1986 rozuzlení filipínské krize vzalo rychlý spád. Ráno v 9 hodin Marcos složil ve své úředně prezidentského paláce v Manile prezidentský slib v naději, že bude Filipínám vládnout aspoň část svého nového prezidentského mandátu, ale na druhém konci města v budově „Club Filipino“ složila prezidentskou přísahu i Cory Aquino v odhodlání nad Marcosem zvítězit pokojnými prostředky. Marcos byl rozhodnut poslat do ulic vojsko, manilský arcibiskup vyzval lidi, aby proti obrněným vozům vytvořili lidskou zeď, ale to už také všichni věděli, že v sobotu 22. února filipínský ministr obrany Enrile a zástupce šéfa generálního štábu Ramos vypověděli Marcosovi poslušnost, zmocnili se vojenského velení a požádali Marcose, aby resignoval. V pondělí 24. února pak vyhlásili oba vojáci provizorní vládu pod vedením Aquinové. To už Marcos věděl, že je jeho vláde konec, ale přesto ještě složil v úterý ráno prezidentskou přísahu. Mezitím se zároveň rozevřely telefony mezi Manilou a Washingtonem, a po devíti hodinách - v úterý večer Marcos resignoval a přijal americkou nabídku, že budou on, jeho rodina a nejbližší spolupracovníci ještě týž den v bezpečí dopraveni US vrtulníkem na vojenskou základnu na US državé ostrova Guam. - Ve středu 26. února byli pak všichni dopraveni na Hawajské ostrovy. Co bude dělat Marcos dál, v hodině uzávěrky tohoto čísla, ještě nikdo nevěděl. I když je údajně vážně nemocen, zle mu nebude, protože si prý za svého prezidentování dost nahospodařil na úkor filipínského lidu a USA mu za jeho dvacetileté přátelství se všemi presidenty nechťejí jeho

„ústup ze slávy“ nijak přitěžovat.

Pro nás exulanty a obyvatele Československa by tohle všechno mohlo mít i tak trochu symbolický význam, který nám může posílit i naši naději, že ani u nás doma neporoste nespravedlnost a násilí komunistu dalších čtyřicet let.

Vím, zní to skoro pohádkově, když víme, jací jsou komunisté vérolovní, a jak jsou i sami vězni svého systému. Avšak, proč se nad některými podobnostmi nepozastavit - právě u příležitosti 38. výročí tragického čs. února.

Jistě jste si už všimli, že Filipíny, si při získání své nezávislosti vybrali stejný tvar i barvy státní vlajky, jako je československá, jenomže v jiném uspořádání. Trojúhelník filipínské vlajky je bílý. - A pak ty jejich letošní krizové dny v únoru se datumově téměř kryjí s krizovými dny státního puče komunistů z r. 1948. Jenomže, u nás jsme už neměli žádného generála, který by býval mohl vzít armádní vedení do svých

rukou, protože komunisté si už na všechna klíčová místa posadili svoje lidi; a pak jsme neměli samozřejmě za sebou USA, a na východě jsme už sovětskou krádeží Podkarpatské Rusi měli společnou hranici s SSSR. Avšak přesto! Až si u nás vojáci uvědomí, že jsou syny a dcerami českých a slovenských rodičů, nebudou k tomu potřebovat ani generály, aby se spontánně rozhodli jít s nespokojeným lidem ruku v ruce proti nespravedlivé a lidem nikdy svobodně nezvolené vládě. Ano, ten čas přijde!

Ovšem, na Filipínách to ani nová vláda nebude mít lehké! Nezaměstnanost, vysoká inflace, veliký zahraniční dluh, chudoba a dosud stále trvající komunistická rebelie. I když, členům marxistických guerillů nabízí Aquinová amnestii, ti nejfanatičtější se jen tak k její vládě a politice nepřikloní. Hlavně však, že netekla na Filipínách krev nevinných, že strach z toho, co bude zítra, netrval mezi lidem dlouho, a že mají nyní všichni chuť k svorné práci na obrodě země. Držme jim proto upřímně palce, a ti z nás, kdo věříme, pomodleme se s nimi, aby k tak nekrvavé změně poměrů mohlo dojít jednou i u nás doma.

...a takto se domlouvala o vítězství demokracie na Filipínách v úterý ráno 25. února 1986 Corazon Aquinová se svými politickými kolegy.

Sloupek informací

**k 38. výročí komunistického puče
o tom, co komunisty v Československu
stále nepřestává strašit:
angažování, nebojácní křesťané;
o stoupajícím pronásledování věřících
na Slovensku
a o nebezpečí „katastrofy“ ze zájmu
mladých o náboženství.**

Loňská velehradská pouť i nedávné pohřební bohoslužby za básníka J. Seiferta komunistický režim znepokojují.

Obdrželi jsme dokument Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS) č. 497, který se zabývá případem Bystríka Janíka. Oznamení VONSu uvádí, že františkánská řehole se stala v posledních letech terčem zásahů Státní bezpečnosti, která se tak snaží čelit vzrůstajícímu vlivu františkánské spirituality mezi mladými lidmi v Československu a StB hledá ty nejrůznější příležitosti, aby znevažovala a hanobila členy řehole v očích veřejnosti.

O tom svědčí i případ Bystríka Janíka, narozeného v r. 1952 - vedoucího skladu, který má trvalé bydliště v Liptovské Tepličce a přechodné v Roztokách u Prahy. V květnu loňského roku jej obvinil vyšetřovatel Veřejné bezpečnosti v

Popradu, kapitán dr. Jozef Závada z trestného činu podvodu podle paragrafu 250, odst. 1 a 2b trestního zákona, kterého se měl dopustit údajným vylákáním peněz od Terezie Knežikové z obce Spišské Bystré, okres Poprad.

V červnu loňského roku provedly orgány SNB domovní prohlídky v Košicích, v bytě, kde tehdy Bystrík Janík přechodně bydlel, stejně jako na dalším místě rovněž v Košicích a v Praze. Při prohlídkách byla nalezena a zabavena samizdatová náboženská literatura a liturgické potřeby. Okresní prokurátor v Popradu dr. Michal Bajus dal Bystríka Janíka uvěznit a až po třech týdnech vyhověl okresní soud v Popradu žádosti Bystríka Janíka a z vězení jej propustil. 15. října se konalo hlavní jednání na Okresním soudu v Popradu, kde obžalovaného osvobodili a poškozené doporučili občansko-

právní procesní prostředky. Při soudním jednání se dokázalo, že obžalovaný nic původně nevylákal. Prokurátor se však proti rozsudku odvolal a senát Krajského soudu v Košicích vrátil celý případ opět okresnímu soudu.

Podle zprávy VONSu trestní stíhání Bystríka Janíka pro podvod stále pokračuje, státní orgány se však nechtějí spoléhat jen na nejistý výsledek. Vyšetřovatel kapitán dr. Závada zahájil nové trestní stíhání - tentokrát pro trestný čin maření dozoru nad církevními a náboženskými společnostmi, podle § 178 trestního zákona. Obviněný se ho měl dopustit tím, že na různých místech vykonával nedovolenou náboženskou činnost bez státního souhlasu. Usnesení o tom mu odevzdal hned po vynesení osvobozujícího rozsudku přímo v budově soudu.

Bystrík Janík je už několik let pod kontrolou StB pro své náboženské přesvědčení a pro způsob života podle františkánských zásad. Trestní stíhání - jak zdůrazňuje zpráva VONSu, je součástí nátlaku, který jej má zstrašit, izolovat od ostatních a zamezit jeho náboženské aktivitě.

Stoupá perzekuce na Slovensku

Jak sděluje Mezinárodní společnost pro lidská práva ve Frankfurtu nad Mohanem, byl nedávno odsouzen farář Matěj Nemeth z Lipovníka v okrese Rožnava k jednomu roku vězení pro svou náboženskou činnost a byl nadobro zbaven práva, vykonávat svůj úřad. Citovaná zpráva připomíná, že to zdaleka není ojedinělý případ perzekuce katolických duchovních. Tak byl loni stíhán třiasmdesátiletý msgr. Viktor Trstenský, byla u něho provedena domovní prohlídka a byly mu zabaveny knihy a psací stroj; msgr. Trstenský není ostatně pronásledován komunisty poprvé - byl dlouhý čas vězněn už v padesátých letech. Zákazem vykonávat kněžský úřad byli postiženi další dva kněží, Anton Sohelec ze Záhorky u Nové Vsi a Rudolf Chudý z Hrachoviště v okrese Trnava. Spolu s duchovními jsou stále pronásledováni i katoličtí věřící. Dr. Václav Benda, katolický filosof a matematik, který strávil na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let téměř čtyři roky ve vězení, byl opět propuštěn ze zaměstnání, tentokrát z místa topiče. Zpráva Mezinárodní společnosti pro lidská práva shrnuje, že na

Slovensku přibývá těchto případů ve srovnání s předcházejícími léty.

Další doklady režimní perzekuce...

Dne 16. ledna 1986 bylo zahájeno trestní stíhání ve věci (to znamená zatím nikoliv proti konkrétní osobě) trestného činu pobuřování podle § 100, odst. 1, trst. zákona, v souvislosti „s výskytem letáků s protispoločenským zaměřením“. Takto vyjádřil vyšetřovatel teplické VB skutečnost, že v tomto městě obdržely stovky občanů do poštovní schránky rozmnožené upozornění, že československé sdělovací prostředky informovaly o chystaném pohřbu Jaroslava Seiferta neúplně. V letáku byl uveden úplný program pohřbu v Domě umělců, v kostele sv. Markéty i na hřbitově v Kralupech.

Leták byl podepsán Charta 77, to jest „CH 77“ a neidentifikovatelnými iniciálkami. Tento leták byl vhozen do poštovních schránek obyvatel domu, v němž žije se svou rodinou Eduard Vacek, elektromechanik v Severočeských konzervárnách a drožďárnách v Teplicích. Dne 22. ledna 1986 rozhodl vyšetřovatel kapitán Jiří Dbalý z Okresní správy SNB v Teplicích, že v bytě Eduarda Vacka v Teplicích 2. ulice 25. února, číslo 534/14 bude provedena domovní prohlídka.

Společenská nebezpečnost oznámení o pohřbu Jaroslava Seiferta byla zřejmě velmi vysoká, neboť vyšetřovatel vydal rozhodnutí v nočních hodinách a prohlídka sama začala v 5 hodin 10 minut ráno. Prováděl ji

podpraporčík Krivák a podpraporčík Černický, poručík Krpeš a kapitán Košťál. Při prohlídce nebylo nalezeno žádné zařízení k výrobě letáků, byl nalezen jen v jediném exempláři. Po výpovědi 11leté dcery Vackových, že leták našla ve schránce a přinesla do bytu, dostavili se příslušníci SNB do základní školy, kterou navštěvuje a toto dítě vyslyšeli znovu. Při prohlídce byly odňaty různé časopisy, brožury a samizdatové publikace a také náboženská literatura. Vše vždy v jednom nebo dvou exemplářích. Orgány SNB odvezly Eduarda Vacka, otce dvou dětí ve věku 7 a 11 let, z prohlídky s sebou a jeho manželce později oznámily, že byl dne 24. ledna vzat prokurátorem do vazby pro, citujeme: „pro přechovávání, rozšiřování a výrobu ideově závadné literatury“ a že je vězněn v Litoměřicích. Jeho adresa je Eduard Vacek, (narozený 20. dubna 1947), věznice MV, Ministerstvo spravedlnosti, poštovní schránka 79 - 41281 Litoměřice. Eduard Vacek se pohybuje v prostředí Českého kulturního Undergroundu. V minulosti v r. 1981 byl vyslyšán za rozšiřování undergroundových časopisů „Pako“ a „Vokno“, které byly u něho nalezeny i tentokrát. Protože není zatím přesně známo, z čeho je Eduard Vacek obviněn - vzniká obava, že pod záminkou letákové akce připravuje státní bezpečnost represálie proti vydavatelům nezávislých kulturních časopisů a jejich spolupracovníkům.

3. února 1986 - VONS. Ke sdělení je třeba dodat, že

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(U.S.P.S. 291-621000)

Tydeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, es. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDAVA KAŽDOU SOBOTU:

„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO,

PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:

CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.

2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO, ILL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - RIDER: Father VOJTECH VIT, O.S.B.

s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to: HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Ill. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, ILL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

První poradce a zastupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

March 1, 1986 — Vol. XI, No. 10.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHUOKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Radi vás obslouží a na vaší návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNSIA

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

Eduard Vacek byl odvezen v době pracovní neschopnosti, byl nemocen. Dále je důležité, že letáky, přestože byly podepsány „CH 77“, Charta 77 nevydala. A co je nejdůležitější, že StB v Teplicích považuje leták, ve kterém je uveden přesný program pohybu národního umělce a nositele Nobelovy ceny Jaroslava Seiferta, za protistátní a pobuřující. A ještě detail z domovní prohlídky, při které byla zabavena elektrická vrtačka a čtyři balíky hmoždének (hřebíky): Vrtačka byla druhý den vrácena, ale většina hmoždének chyběla.

Podle zprávy z Vídně bylo začátkem listopadu zatčeno na Gottwaldovsku na 40 angažovaných katolíků; vytýká se jim šíření náboženské literatury. Při domovních prohlídkách jim bylo zabaveno větší množství náboženských knih a také rozmnožovací a psací stroje. Většina zatčených byla po výslechu propuštěna. Policejní akce zdá se třeba považovat za odvetu za aktivní účast na velehradské cyrilometodějské pouti 7. července. To se výslovně vytýká slovenskému knězi Otci Rudolfu Chudému, kterému byl vzat státní souhlas spolu se salesiánem Antonem Srholcem.

Znovu byl zatčen Augustin Navrátil z Lutopecen u Kroměříže, aktivní katolík, dělník - železniční zřízenec, ale s velkou erudiicí, zvláště na poli práva, psychiatrie a psychologie; také jemu bylo zabaveno mnoho knih a samizdatových tisků, jako o Matce Tereze, Informace o církvi, o Chartě a dokumentace o řadě pronásledovaných, jimž pomáhal.

V Bratislavě zasedala komise, která měla za úkol zkoumat příčiny zvýšeného zájmu o náboženství, především u mládeže, a nečekaně vysoké účasti věřících při poutích, např. v Levoči a na Šaštíne. Když tam nedošlo k protestům politického rázu, jak to komise musela přiznat, přece jen situace je podle tajné policie „krizová“; strana se žádá, aby proti tomuto nebezpečí „katastrofy“ mobilizovala,

Otázky bioetiky

Teologická fakulta Teologického ústavu Ježíšova v Paříži otevřela právě institut bioetiky, protože medicína a hlavně genetika vnáší do života křesťanů závažné otázky, které to vyžadují, odborné časopisy neustále přináší příspěvky k problémům kontroly porodnosti, eutanasií a používání složitých aparátů, jež mohou prodloužit lidský život i v jinak beznadějných situacích. Také na pídě Papežské akademie věd se konalo koncem října 1985 mezinárodní symposium o těchto otázkách, zvláště o přesném určování okamžiku smrti, který má prave při používání složitých aparátů velký význam a významné etické důsledky. Účestníky přijal také Sv. Otec,

který v krátkém projevu zdůraznil neslučitelnost eutanasií, a to ve všech jejich podobách, s křesťanským učením. Připomněl účastníkům prohlášení Kongregace pro nauku v r. 1980, ve kterém se vytyčují zásadní morální otázky přístupu nejmodernější medicíny k umírajícímu, nebo těžce nemocnému člověku. Toto prohlášení připomíná lékařům, že nejsou pány nad životem a smrtí člověka a konkrétně pojednává o tom, za jakých podmínek jsou výjimečné prostředky morálně přípustné a za jakých podmínek je dovoleno od jejich použití upustit.

Ve stejnou dobu uveřejnil např. časopis Etudes překlad zajímavého článku teologa Johna Malmo o vztahu mezi křesťanskou morálkou a přírodními vědami, jmenovitě genetikou a jinými obory medicíny. Celkově vzato, to jak jedná společnost s nejbezpečnějšími ze svých členů, je měřítkem jejího skutečného humanismu. Silní v dravé a nespravedlivé společnosti si mohou vydobýt své místo na výsluní. Na starých, nemocných - nebo ještě lépe - nenarozených může společnost nejlepe ukázat, jakou cenu mají proklamace, jimiž většina z nás, zvláště těch nejbezohlednějších, vůbec nesetř. Prohresky proti křesťanské morálce nejsou však zdaleka jen veči vlad. Právě zde je osobní zodpovědnost každého jedince rozhodující. V Paříži stáli před soudem dva autoři knihy nazvané „Sebevražda a návod k použití“. Bylo jim dokazováno - a oni se to ani nesnaží popírat - že na písemný dotaz dvou čtenářů podali podrobné údaje, vedoucí ve dvou případech k dokonale sebevraždě. Autoři knihy se bránili tvrzením, že tak zabránili utrapám, plynoucími z neobratného pokusu o sebevraždu. Nehledě na to, že oni sami na sebevraždu nepomýšlejí a zajíma je především příjem z prodeje jejich skandální knihy, pokouší se jejich argumentace zamířit z etického hlediska podstatný rozdíl mezi přirozenou smrtí a nepřirozeným usmrcením, a to ať jde o osobu samotnou nebo o druhého člověka.

Jeden významný genetik nedavno prohlásil s neskrývanou obavou, že nechápe, jak mohou křesťané a vůbec lidé, kterým záleží na osudu lidstva, věnovat tak mizivou pozornost genetice. Podle jeho názoru je atomová bomba dětskou hračkou v porovnání s revolucí, kterou nám v blízké budoucnosti přinese moderní genetika.

Postit se není zastaralé

řká svým arcidiecésanům
Otec Roger Mahony,
arcibiskup z Los Angeles

„Zatímco nastupujeme tento týden postní cestu, rád bych vybědl každého z Vás, jako člena losangelské arcidiecése, připojit se ke mně k zachování některého způsobu postu v těchto milostiplných týdnech.

Postit se znamená zdržet se něco užívat. Ve Starém i Novém zákoně půst se obyčejně vztahuje na méně prostější jídlo. Navrhoval bych, abychom se soustředili na dva druhy: dnešní spotřebu jídla a pozorování televise.

Nynější směrnice vyžadují, abychom se postili a zdrželi se od masa na Popeleční středu a na Velký pátek, a zdrželi se masa v jiné pátky postní doby.

Vybízím Vás se postit, omezovat spotřebu jídla také v jiné postní dny: Návrh: zkuste se postit v určité dny jako každé pondělí, středu a pátek; nebo v jiné dny. Nebo ještě lépe, postěte se každý postní den, pokud to Vaše zdraví a zaměstnání dovoluje.

Postit se v jídle znamená, že dovolíme úplné nasycení jednou za den, /v pátek bez masa/ a v dalších denních jídlech se omezíme. Opomíjíme zákusky a jezení mezi hlavními jídly, a pod.

Půst vnáší úžasné duchovní dary do našeho života v Ježíši Kristu, a uschopňuje nás soustředit se na tom, že jsme učedníky Kristovými. Otec Carol Stuhmüller, CP napsal pozoruhodnou úvahu o postu, která je pro Vás přetištěna na str. 3 „The Tidings“, arcidiecésního týdeníku na 7. února.

Druhá forma postu se soustředí uje na plýtvání času při pozorování televise. Pro naše příliš časté sledování televizních programů, nemáme už čas na čtení bible, číst knihy o katolické víře, o učení naší Církve, na žádnou duchovní četbu, která by nám pomohla růst v oddanosti ke Kristu. Omezením televizního pozorování můžeme získat více času k modlitbě, k rodinnému růženci, k rodinné četbě Písma, k rozjímání, abychom rostli ve víře.

Každý týden Vám doporučím zvláštní úmysl pro dotyčný týden, co se týče postu, aby duchovní prospěch z Vašeho sebepřemáhání dosáhl větší míry.

Kéž nás naše postní cesta roku 1986 přivede blíže ke Kristu, a dá nám se zabývat sebeobětováním, které umění naší náklonnost ke hříchu, a usměrní nás přímo k Ježíši Kristu.“

XV. PLES Čechů a Slováků v Clevelandu

Sdružené české a slovenské organizace v Clevelandu, O. pečlivě připravují letošní patnáctý společenský ples v hlavním sálu Stouffer's Inn-on-the-Square na sobotu

8. března 1986.

Po chutné večeři budou představeny letošní debutantky. Přihlaste ihned svoji dceru, či vnučku u Pavla Loyda na ☎ 524-3331.

Známý orchestr „Royal Kings“ bude hrát libivé melodie taneční jak pro starší tak pro mladší generaci a pečlivě vybranou hudbou k poslechu Vám zpříjemní plesový večer!

Vstupné \$25.00 na osobu a doporučujeme, abyste si včas zajistili vstupenky (8 míst u stolu) - u Pražáků ☎ 221-7348, anebo u Bill Sepsí ☎ 884-8287. Výtěžek plesu připadá jako každoročně na školní stipendia zasloužilým studentům, kterým budou předány už na konci plesu. (Informace na čísle ☎ 671-6525).

Na letošním jubilejním plesu budou představeny i bývalé debutantky, z nichž některé přijedou i ze vzdálených míst! Hlásí se též i hosté z různých měst. Pozvete na ples své přátele! Odnesete si krásné vzpomínky s pěknou programovou knížkou.

Na shledanou se těší,

členové Plesového výboru.

TRYSKÁČ A MOUCHA

Dopravní tryskáč se řítí nesmírnou rychlostí po obloze nad mraky. V křesle první třídy seděl sebevědomý inženýr - konstruktér. Letuška stévardka mu právě přinesla sklenku koňaku. Onženýr zvedl sklenku a pravil k letušce: „Připíjím na geniální lidský mozek, který stvořil tak dokonalé tryskáče!“ Letuška přikývla a praviťa: „Ano, na Tvůrce lidského mozku!“ „Nesmysl“, pravil inženýr, „mozek se vytvořil evolučně během milionů let!“ V tom přelétla nad ním moucha, která se asi ukryla na některém zavazadle a tak se ocitla v tryskáči. „Protivná moucha,“ pravil inženýr a snažil se trefit mouchu složenými novinami. „Jak je dotěrná,“ huboval, neboť moucha mu nadále poletovala kolem hlavy. Ať po ní lapař rukou či doslovně mlátil novinami, netrefil ji. Letuška, která ho pozorovala, řekla: „Kdyby se někdo tak oháněl po vašem tryskáči, dávno by ho trefil a ten by se zřítíl. Co by pak bylo z vašeho mozku?“ JKB.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo „Gösser“ z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

Tomáš Špidlík:

Ach, ti příbuzní!

„Neber si žádnou Italku!“ radili jednomu Čechovi, který se v Itálii chtěl usadit. „Obyčejně to špatně dopadne! Česko - italské vztahy se v manželské oblasti špatně vyvíjejí.“ - Nevím, nakolik je to pravda. Ale problém dvou různých národností v jedné rodině byl dosud obyčejně vždycky těžký, tím spíše rozdílnost ras. Nejde tu jen o řeč, ale o celou tradici a poměr k rodině. Dobře znám, jaké těžkosti mají Češi v italském prostředí. Když si vezme místní děvče, nejraději by s ní někam odjel daleko, pokud možná emigroval do jiné země. Když to skutečně udělá, zjistí, že mu žena každou chvíli pláče, že se jí stýská po Itálii. Ale když zůstanou doma, nařká si pořád on: „Vzal jsem si ženu a chci žít s ní, a ne s celou její rodinou do dvacátého pokolení!“ Tu je, myslím, centrální bod potíže. V Itálii se dosud, nebo alespoň to bylo donedávna ještě všeobecné - mladí lidé ještě přiznávají nebo přivdávají

do celé rodiny. Příbuzenstvo tvoří u Itálů ještě celek, klan. Navzájem se navštěvují, podporují, pomáhají si k místům v úřadě, nebo ve stejném podniku. Čechovi to připadá jako mafie, a nerad se do této situace vžívá.

Z druhé strany však je pravda, že se už i v Itálii a v celém světě společnost víc a více atomizuje. Rodiny, tj. muž, žena a děti, se stávají uzavřenou buňkou, která vylučuje ostatní, často i staré rodiče. Ve starobincích - zvláště v USA - najdeme často matku vícera dětí, kterou nikdo nenavštíví. V jednom americkém pensionátu pro staré lidi mně říkali, že dříve potřebovali hodně místností jako hovorny pro návštěvy. Ponenáhlu se tyto návštěvy nahrazovaly pozlacenou pohlednicí k vánocům, či k narozeninám, a dnes dokonce nahranou páskou na magnetofonu, kde neznámí vnuci recitují neznámé babycece velkolepá přání k Novému roku.

Tento stav je tak odlišný od situace jako byla u Židů ve Starém zákoně, že se nám leckteré okolnosti zjevení

stávají málo srozumitelnými. Řekneme-li dnešnímu člověku slovo „Bůh“ - ať už je věřící nebo ateista - okamžitě reaguje charakteristickým způsobem. Bůh je bytost, která je daleko na nebi a nemá nic společného s našimi malými problémy denního života, s našimi přátelstvími, nebo s našimi hádkami. Je nade všechno daleko povýšen.

Židům se Bůh zjevoval zcela jinak. Nejdřív je vždy ujistil, že ten, kdo k nim mluví, je Bůh Abraháma, Izáka a Jakuba /Ex 3,13-15/, tj. ten, kterého vzývali praotci rodiny, že je tedy jakoby někdo, kdo patří k rodinnému klanu, a proto má právo na to, aby mu byli potomci věrní, aby ho poslouchali a ctili.

Je pravda, že se Bůh zjevuje obyčejně jednotlivci. Ale když mu svěří nějaký úkol, je to v zájmu celé rodiny, všech dvanácti kmenů Izraele. Často se i toto posláni jako takové svěruje celé rodině. První lidskou dvojici stvořil Bůh, aby se z ní vyvinuly generace lidstva. Těžko bylo autorovi Genese sbírat rodokmeny, ale dělal co mohl, a co se mu zdálo prav-

děpodobné, aby vypočítal řady potomků Adamových až do potopy. My bychom řekli: Zbytečná námaha! Nač to všechno! Ale starozákonnímu autorovi šlo méně o správnost jmen, jako spíš o to, aby dokázal, že je lidstvo rodina, nepřetržitý svaz, který jenom hřích a špatnost trhá. To pak působí vždycky katastrofu.

Tentýž prvek se zdůrazňuje i ve vypravování o potopě. Při všeobecné katastrofě se zachrání nikoliv jednotlivci, ale rodina spravedlivého Noema. Toto pojetí se bizarně přenáší i na zvířata, která se představují v párech schopných růstu a rozvoje. Růst rodiny je proto známka Božího požehnání; na neplodnost ženy se Židé naopak dívali jako na prokletí, nebo na těžkou zkoušku, kterou Bůh dopustil. V případě Any, matky proroka Samuela /1 Sm 1/ - to byla opravdu zkouška, která předcházela zrození velkého Božího muže.

Proč vlastně Židé tolik stáli o potomstvo a široké příbuzenstvo? Vypadá to na první pohled nacionalisticky. Bude nás mnoho, okupujeme

zemí, založíme velký stát, a nebudeme se musít jiných bát. Zajímavé však je, že je ve Starém zákoně za vším pozemským nějaký hlubší smysl. Ten pak je náboženský. Když se rozšíří Židé, rozšíří se po světě i víra v jednoho, pravého Boha. Nedovedli si představit, že by mohl jít apoštolát jinou cestou než skrze jejich rodinu a kmen.

Mnohé z těchto starých pojetí dnes už ovšem ztratilo význam. Evangelium si jasně víc cení příbuzenství duchovního než tělesného. Blahoslaví ty, kteří se nenarodili z krve, nebo ze žádosti těla, nebo muže, ale z Boha /Jn 1,13/. Mnišská tradice nemilosrdně bourala zdi mezi lidmi, vystavené na základě rodových vztahů a předsudků. Podle starých regulí se nemělo rozlišovat mezi šlechtici a prostými v okamžiku, kdy se vstupilo do kláštera. Proto si i řeholníci měnili jméno, aby jedno neznělo líp než druhé. A co když do jednoho kláštera vstoupili dva bratři ze stejné rodiny? Sv. Bazil nařizuje, aby se necítili víc spojení mezi sebou na úkor společné rovnosti a lásky s ostatními spolubratry. Vždyť všichni založili novou rodinu ve společenství Ducha Božího.

To je ovšem ideál krásný, a církev jej musí mít stále před očima. Existuje však jedno velké nebezpečí zde i jinde: ztratí se ideál vyšší a pohrdne se nižším. To pak se stává často. Pokud jde o rodinu a kmenovou příslušnost, je tento zjev v dnešní společnosti názorný. Snad nikdy se tolik nemluvalo o bratrství všech lidí, o lásce, která má všechno objímat, o míru mezi bílými, černými a žlutými, a přitom se nesnášejí ani muž s ženou v rodině, rozvádějí se, - rodiče s dětmi se hádají a příbuzenstvo - rodinné vztahy se mění v nepřátelské. Až bude po letech někdo číst dokumenty naší doby a soustředí se na veřejné projevy státníků, bude mít možná dojem, jak velké pokroky se udělaly k duchovnímu spojení lidstva. Zatím však je vedle tohoto hlášeného ideálu skutečnost zcela jiná, která se nedá popřít: rozpadá se rodina, příbuzenské vztahy jsou neexistující, sousedé, kteří bydlí vedle sebe v jednom domě, se neznají a často spolu ani nepromluví. Společnost se víc a více atomizuje.

To ovšem není jenom konstatace, je v tom i nářek. Ale co se dá pozitivně udělat? Vzpomínám si, co říkal svým svěřencům jeden starý zkušený magister noviců: „Vím, chlapče, že cítíš v srdci tak velkou lásku, že bys rád objal celý svět. Začni tedy s tím, kdo sedí vedle tebe!“

DOBA POSTNÍ**TŘETÍ NEDĚLE POSTNÍ**

VSTUPNÍ MODLITBA: Poučil jsi nás, Bože, — a bychom svou hříšnost léčili modlitbou, postem a štědrostí. — Milostivě pohled', jak ve svědomí cítíme svou vinu — a pokorně se z ní vyznáváme. — Otevři bohaté prameny milosrdenství a dobroty — a ustavičně nás pozvedej. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána o Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věchny věky věků.

**1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY
(Ex 3, 1-8a. 13-15)**

Mojžiš pásl stádo Jitra, svého tchána, mitjanského kněze. Když jednou vyhnal stádo na step, přišel k Boží hoře Chorebu. Zjevil se mu Hospodinův anděl v plameni ohně, který šlehal zprostřed keře. Díval se a hle — keř hořel ohněm, ale neshořel.

Mojžiš si řekl: „Půjdu se podívat na ten zvláštní zjev, proč keř neshoří.“ Když Hospodin viděl, že se přichází podívat, Bůh zvolal zprostřed keře: „Mojžiši, Mojžiši!“

A on odpověděl: „Tady jsem!“

(Bůh) řekl: „Nepřiblížuj se sem, zuj své opánky ze svých nohou, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“ A pokračoval: „Já jsem Bůh tvého otce, já jsem Bůh Abraháma, Bůh Izáka a Bůh Jakuba!“ Mojžiš zahalil svou tvář, neboť se bál pohlédnout na Boha.

Hospodin pravil: „Viděl jsem bídu mého lidu, který je v Egyptě, slyšel jsem jejich nářek kvůli bircům; ano, znám jejich bolest. Proto jsem sestoupil, abych je vysvobodil z ruky Egyptanů a vyvedl je z oné země do země úrodné a širé, do země tekoucí mlékem a medem.“

Mojžiš pravil Bohu: „Hle, já přijdu k synům Izraele a řeknu jim: 'Bůh vašich otců mě posílá k vám.' Zeptají-li se: 'Jaké je jeho jméno?' — co jim mám říci?“

Bůh pravil Mojžišovi: „Jsem, který jsem!“ A dodal: „Tak řekneš synům Izraele: 'Který je, posílá mě k vám.'“

A ještě pravil Bůh Mojžišovi: „Tak řekneš synům Izraele: 'Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahámov, Bůh Izá-

kův a Bůh Jakubův posílá mě k vám.' To je mé jméno na věky, to je můj název po všechna pokolení.“

**2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU
SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTÁNŮM
(1 Kor 10, 1-6. 10-12)**

Chtěl bych vám, bratři, připomenout jednu věc. Nad všemi našimi praotci byl rozprostřen oblak, všichni prošli mořem, všem se dostalo Mojžišova křtu v oblaku a v moři, všichni jedli tentýž duchovní pokrm a všichni pili tentýž duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a ta skála byl Kristus. Ale přesto se většina z nich Bohu nelíbila. Pomřeli na poušti.

Tyto věci se staly, aby to byl pro nás výstražný příklad, že nesmíme toužit po špatnostech, jak toužili oni. Ani ne-reptejte. Někteří z nich tak reptali, a za to byli pobiti od (anděla) Zhoubce.

To všechno, co se jim stalo, přihodilo se jako výstražný příklad a bylo to napsáno jako poučení pro nás, kteří žijeme v době poslední. Když se tedy někdo domnívá, že stojí, ať si dá dobrý pozor, aby nepadl.

**SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 13, 1-9)**

V té době přišli k Ježíšovi se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísil Pilát s krví jejich obětí. On jim na to řekl:

„Myšlíte, že tito Galilejci byli větší hříšníci než ostatní Galilejci, když to museli vytrpět? Ne, říkám vám, ale když nebudete dělat pokání, všichni podobně zahynete.“

Nebo myslíte, že oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a usmrtila je, byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, říkám vám, ale když nebudete dělat pokání, všichni právě tak zahynete.“

Pověděl pak toto podobství: „Jeden člověk měl na své vinici fíkovník; přišel hledat na něm ovoce, ale nic nenalezl.“

Řekl proto vinaři: „Hle, už po tři léta přicházím hledat ovoce na tomto fíkovníku, a nic nenalézám. Vysekni ho! Proč má zabírat půdu?“

On mu odpověděl: „Pane, ponech ho ještě tento rok, až ho okopám a pohnojím. Snad příště ovoce ponese; jestliže ne, dáš ho porazit.“

Elegantněji a úředněji mluvil papež Pius XII. k mladým křesťanským mužům: „Jedna z vašich nejdůležitějších povinností je opatřit ženám a dětem finanční prostředky k životu. Ale to není všechno! Musíte vést moudře a vědomě svou rodinu! Máte vlastní zkušenost, ale musíte znát také hlavní problém života, stejně tak i tužby a potíže, které mají ostatní členové rodiny. Poskytnout jim pomoc duchovní je nutnější než starost o hmotné zajištění, které je samozřejmostí mužovou. Obyčejně to bývá matka, která spojuje členy rodiny, která píše po světě rozvátým dětem dopisy a stará se o vzájemné návštěvy. Měla to snazší, když býval rodinný statek. V dnešní roztržité individualistické společnosti na to už nestačí, není-li zájem všech. - Křesťané by měli dávat příklad úsilí o nové lepší vzájemné rodinné vztahy. I tu platí Kristova slova: „Kde se dva, nebo tři sejdou v mém jménu, tam jsem i já mezi nimi“ /Mt 18,20/.

xxxxx

Oč složitější se pak staly naše rodinné vtahy v exilu, i mezi rodinnými příslušníky, kteří žijí ve dvou zcela jiných systémech! Přimysleme si k tomu navíc i dopisní cenzuru totalitního režimu, materiální nedostatky t.zv. „úzkoprofilového zboží“ a hloupou závist těch jimž se zdá, že bratr, sestra či strýček s tetičkou z Ameriky poslali jedněm příbuzným o balíček zvykaček, pár džinsů či o jednu kalkulačku více! Rodiny tedy dnes neatomizuje jen velkoměstská civilizace, ale nucené rozdělení rodin životem v dvou zcela jiných světech. Přesto však mají stále ještě některé naše zlaté věřící maminky takovou zcela zvláštní milost, že dokáží udržet rodinné vztahy mezi rodinami svých dětí velmi pevně - i přes vzdálenost oceánů a v čase. Hledáte-li pak zdroj a pramen tohoto jejich zcela zvláštního daru a mateřské schopnosti, „být kvočnou“, která nedopustí, aby se její kuřata ve světě zatoulala, pak je vždycky naleznete v její hluboké víře a v schopnosti upřímné modlitby. Jen ty jsou schopny neustále oživovat mateřskou lásku.

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:
852-2230

„Židé pro Ježíše“

San Francisco v Kalifornii je střediskem organizace „Jews for Jesus“, s odbočkami ve všech velkých městech USA. Hnutí se šíří zejména také na univerzitách mezi židovskou mládeží, která chce vědět! Po oznámce v tisku, minulého prosince (Y'shua Campaign), docházelo do ústředí kanceláře 1.100 až 1.400 objednávacích kuponů knihy „Betrayed“, od Stan Telchina, denně.

V Brně v Československu zemřel JOSEF OTISK zasloužilý západní voják

Major čs. zahraniční armády na Západě Josef Otisk, někdejší příslušník II. pěšího praporu a později, v r. 1944 velitel paraskupiny Wolfram, vysazené v týlu nepřítele s bojovým úkolem, zemřel v Brně v páli ledna 1986 ve věku 75 let.

Byl nositelem všech čs. vojenských vyznamenání z let 1939-45, francouzského „Croix de Guerre“ a britského řádu M.B.E. Přátelé a bývalí spolubojovníci se s ním rozloučili ve čtvrtek 16. ledna 1986 v chrámu sv. Jiljí v Brně - Lišni.

Kdo jej osobně znal z doby 2. odboje, necht' nám laskavě napíše na něho vzpomínku do H.N. Rádi a s povděkem ji zveřejníme. Na ty obětavé vlastence ze západní armády nesmíme zapomínat!

Zkušení pozorovatelé tohoto pohybu soudí, že Bůh sám koná toto velké, neobyčejné dílo mezi syny a dcerami biblického národa, kteří ve vzrůstajícím počtu kladně reaguji na volání Evangelia. Ježíš - Mesiáš se pro ně stává stále přitažlivějším a Jeho krvavá oběť s posláním lásky k bližnímu vždy pochopitelnější a srozumitelnější v perspektivě celých dosavadních i budoucích dějin lidstva. V Ném teprve nalézají bezpečné a uspokojivé naplnění své víry v Boha praotců a biblických proroků. Jeden druhému jsou apoštoly a nositeli světla Nového zákona.

S neúprosnou logikou jsou zde kladeny otázky:

1. Věřím skutečně v existenci Boha?
2. Věřím, že židovská Bible (the Tenach) je Bohem inspirované Slovo?
3. Prorokuje Bible příchod Mesiáše?
4. Je Ježíš oním Mesiášem?
5. Zda ano, co to znamená pro mne?

Tyto otázky jsou povětšinou už jen závěrem dlouhého, mnohdy mnohletého hledání, rozjímání a uvažování nad znepokojící otázkou, proč Bůh-Jehova odmítá již po 2 tisíciletí seslat vyvolenému národu Bibli (Starým zákonem) tolik slibovaného a očekávaného Mesiáše?

Tato tíha dvou tisíciletí deptá hledající duše a zatvrzuje je vůči synagoze i vůči rodičům, kteří nedovedou dát uspokojivou odpověď.

„Proč Jehova mlčí!“ „Proč máme v tradici svých otců od-

mítat Ježíše Nazaretského, na Němž se vyplnilo všech 456 starozákonních proroctví o příchodu Mesiáše-Spasitele, včetně proroctví o zkáze Jeruzaléma?“

„Je-li Starý zákon přímo nabit touhou, vírou a nadějí v brzký příchod Mesiáše, proč Jehova mlčí ode dne ukřižování Ježíše?“

Proč máme zamítat Nový zákon který je prokazatelně a jedinec uspokojivým završením mesiánské idee Starého zákona?“

Je proto pochopitelné, že pro tak mnohé z moderní židovské mládeže, která nevyrůstá v ghetech, je daleko vznešenějším a více povznášejícím vědomím, že z jejich národa vyšel Mesiáš-Spasitel celého lidstva, než všechno to negativní, co jim od dětství bylo slovem i písmem předkládáno.

Jim se jeví Starý i Nový zákon jako logická, prozřetelnostní osa lidských dějin ve vesmíru a oběť Kristova jako neutuchající zřídlo duchovní transformace celé lidské rasy.

Jak trapně se v této situaci vyjímají postavy „teologů“ typu Küngova aj., kteří si kladou za čest pochybovat o Božství Kris-

tové a všelidském poslání Jeho Církvě! A právě v této době vystupují k obraně svého Mesiáše vyznavači z řad „vyvoleného národa“ a nelze tuto vlnu zastavit, jak není možno zabránit přítlivu moře, východu slunce nebo rozkvětu přírody s příchodem jara! Již Victor Hugo řekl, že žádná armáda nedovede odporovat ideji, jejíž čas se naplnil! A tak i nadchází čas a éra hebrejských křesťanů, kterou nezastaví ani žádná zloba nebo teror „deprogramistů“ (iniciativních skupin zaměřených na návrat „svedených“ hebrejských křesťanů do lůna judaismu).

****

Víc než naše řádky přesvědčí vás četba následujících knih, které je možno objednat na adrese:

Jews for Jesus
60 Haight Street
San Francisco,
CA 94102-5895
„Betrayed“ by Stan Telchin, cena \$4.95;
„Kidnapped for My Faith“ by Ken Levitt, cena \$1.95;
„The Gospel in the Feasts of Israel“ by Victor Buksbazen, cena \$1.95.

V.P.

† ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem svým četným známým a přátelům v zármutku oznamuji, že mi po dlouhé nevléčitelné nemoci zemřel můj milý bratr,

JINDŘICH STRNAD (Henry Davies)

To anglické jméno si dal k mé malé radosti když se stal americkým občanem. Narodil se v Praze 28. května r. 1907. Přes uprchlický tábor Ludwigsburg v západoněmeckých Bavorsích - (odkud se snad na něho někteří bývalí uprchlíci z padesátých let pamatují), přišel za mnou do USA. Vyučen křeččovskému řemeslu, pracoval v Chicagu jako tovární dělník.

Nedlouho po svém odchodu do důchodu začal mít zdravotní potíže. Nakonec onemocněl dosud nevléčitelnou Parkinsonovou nemocí a v posledních pěti letech jsem mu denně přinášel i stravu. Smrt byla pro něho skutečným vysvobozením..

Zemřel v úterý 19. února 1986 v noci ve věku 78 let v Ravenswood Hospital na severu Chicaga (4550 N. Winchester Ave.)

Soukromý pohřeb měl z Maříkova pohřebního ústavu v Chicagu (2534 S. Pulaski Road) v pátek 21. února 1986 na hřbitov „Forest Home“ ve Forest Park, Ill., v jehož krematoriu bylo jeho tělo zpopelněno.

Děkuji všem, kdo mu se mnou budou věnovat tichou modlitbu.

KAREL STRNAD v Chicagu,
ANTONÍN STRNAD na Floridě,
FRANTIŠEK STRNAD s rodinou
v Československu; bratři.

VĚRNÁ VZPOMÍNKA

V těchto dnech znovu prožívám žal a zármutek, když si vzpomínám, že před dvěma lety nás opustil můj drahý manžel, starostlivý táta a děda, pan

KAREL ZAHRADNÍČEK

Rodák z Moravského Slovácka, přijel do USA již po 1. světové válce a usadil se v Clevelandu, kde byl velmi činný v druhém odboji. Za svou dlouholetou obětavou práci v krajaňských organizacích, a v Sokole byl jmenován čestným předsedou clevelandského Krajaňského výboru, jehož práci po několik let jako předseda také řídil. Rád dopisoval i do krajaňského tisku a tak si stále myslel, že nebude mít ani čas odejít na věčnost.

A letos už na jeho odchod z našeho rodinného středu vzpomínáme po druhé. Děkuji všem, kdo ho znali a vzpomenu v modlitbě s námi.

Marie ZAHRADNÍČKOVÁ
manželka s rodinou v San Diego, Ca.

Dr. V. Chalupa:

Problém malého národa

Postavení každého národa ve světě je výslednicí řady činitelů: počet, vzdělání, poloha, přírodní zdroje, technologie a vojenská síla, politický a hospodářský systém a zaměření jeho kultury. Tito činitelé se navzájem podmiňují, na sebe působí a jsou od sebe závislí. Ale protože národ jsou „mrtví, živí, nezrození, nekonečné pokolení,” jak praví básník, posloupnost generací svázaná společnou kulturou, zejména jazykem lze početnost a kulturu označit za dva základní prvky, rozhodující o národní budoucnosti. Početný národ věřící ve své poslání dovede překonat nepřízeň polohy a přírody a vybudovat politický a hospodářský systém, který vytvoří technologii a vojenskou sílu, jaké potřebuje k svému přežití a rozkvětu.

V době pobělohorské bylo přežití českého a slovenského národa ohroženo v obou základních složkách jeho existence: ničením počtu jeho příslušníků i ničením jeho kultury. Z předbělohorských čtyř miliónů obyvatel českých zemí zůstala naživu po třicetileté válce jen asi pětina - osm set tisíc. Jeho vzdělané vrstvy byly vyhnány, jeho

kultura omezena na jazyk a lidovou tvorbu. Od doby osvícenské se pak i jazyk stal předmětem soustavné germanizace, jejíž následky lze stále ještě najít v tisících Raubitschü, Nowakü, Nowotných a Kubitschkü, roztroušených po Rakousku, zatímco ještě krutější ma'arizační tlak téměř uspěl ve zničení Slovenska.

Čeští a slovenští „buditelé” se proto pochopitelně soustředili na obranu a rozvíjení jazyka. Toto úsilí vedlo k rozkvětu krásných umění na základě lidové kultury a zažehalo nebezpečí národního zániku. Ale když probuzený národ potřeboval k dalšímu růstu hospodářskou a politickou moc, zjistili jeho vůdcové, že narazili na překážku, která byla v dané situaci nepřekonatelná: početní slabost. Od Palackého do Beneše zápolili s tím, co Masaryk definoval jako „problém malého národa”: jak se domoci uznání národních zájmů od národů početnějších a mocnějších.

V podstatě našla česká kultura dvě odpovědi: První z nich byla Masarykova: početní malost nemusí znamenat malost kulturní; i malý národ si může vytyčit poslání světové, a pak je jeho zachování v zájmu všech; otázka česká se stane otázkou světovou. Druhou odpověď dal

Bat'a knihou „Budujeme stát pro čtyřicet miliónů lidí”, která měla být odpovědí na Mnichov: naše národní poslání humanitní nevedlo světu, aby nás neopustil; ne jenom vyspělost kulturní, ale počet zaručí národní budoucnost. Jeho návod přišel ovšem příliš pozdě: o půl roku později obsadilo Německo české země.

Mezi oběma světovými válkami se národní úsilí o růst pohybovalo zejména na rovině kulturní. Na jedné straně usilovala státní politika o to, aby Češi a Slováci upevnili svoje svazky jako jeden, byť malý národ o dvou kulturních „větvičích” a nerozštěpili se ve dva malé národy; na druhé straně pokračovalo urychlené počest'ování dřívě germanizovaných území. Populační politika ve smyslu podpory rodiny a přirozeného přírůstu národa prakticky skoro neexistovala.

Konec světové války a komunistický puč znamenal konec všeho vědomého úsilí o řešení „problému malého národa”. Oficiální uznání Slováků za jiný národ ukončilo proces, kterého se čeští i někteří slovenští politici dlouho báli. Odsunutí sudetských Němců ukončilo proces národního růstu počest'ováním. Komunismus zredukoval folklór, nemá místo pro specifické „národní poslání”, otázka národního růstu je pro něj věci plánovaného regulování počtu „pracovních sil”. Znemožnil tak organický růst české a slovenské kultury a organické formulování národního poslání v současných převratných změnách ve světě.

Zatímco hospodářské, politické a vojenské události upoutávají pozornost, hlavní a nejtvrdejší důsledky pro budoucnost jsou kladeny přesuny demografickými. Lze je shrnout všeobecně jednou větou: Příslušníků národů s dlouhou národní kulturou, vyspělým hospodářstvím a vyvinutou politickou strukturou ubývá, zatímco národy bez kulturního zázemí, hospodářsky zaostalé a politicky primitivní (obvykle brutální diktatury) početně rostou. Tento pochod probíhá velmi rychle. Ve skandinávských zemích průměrný počet dětí na rodinu je méně než

dvě a klesá; v Kenii je tento počet sedm.

Statistiky jsou nudné, ale několik příkladů osvětlí hloubku a důležitost těchto přesunů. Obyvatelstvo Jihoafrické republiky se skládá z 20 miliónů černochů, 2 a půl miliónů míšenců, 1 miliónu Asiatů a 4 a půl miliónu bělochů. Průměrný počet dětí na rodinu je respektive 5,3.29, 2.7 a 2. (Kudrzení stavu obyvatel je třeba asi 2.7 dětí na rodinu.) Výsledek tohoto procesu je nevyhnutelný, at' bělošská menšina dělá, co dělá. - V Israeli, kde průměrný počet dětí je 2 až 3 pro židovskou rodinu a 5 až 6 pro arabskou rodinu, budou mít Arabové v dohledné době nadpoloviční většinu. - Budou-li dnešní populační trendy pokračovat, bude kolem roku 2025 v Sovětském svazu nadpoloviční většina asijských, převážně islámských národů. Počet obyvatel ve skandinávských zemích bude asi čtvrtina dnešního stavu. Rudá Čína se svou politikou „jedno dítě na rodinu” se dostane do situace, kde na každého mladého člověka připadne dva až tři přestárlí. Politické otřesy a hospodářské krize budou nevyhnutelné. Hluboké změny nastanou ve Spojených státech, kde poměrně vysoký počet dětí černochů, přistěhovalců z Latinské Ameriky a imigrantů z Ásie dospěje a bude se dožadovat politické moci. Zahraniční politika Spojených států se odvrátí od Evropy a bude se zaměřovat na Jižní Ameriku a Afriku, odkud tito noví občané pocházejí. Vliv černošské menšiny na americkou zahraniční politiku je zřejmý už dnes.

Pro Československo byl dějinně nejvýznamnější početní poměr k sousedním Němcům. Dnešní populační struktura Západního Německa je taková, že kolem roku 2000 připadne tři lidé v důchodu na jednoho pracujícího a kolem roku 2025 počet obyvatel Západního Německa nebude převyšovat 25 miliónů lidí, pokud úbytek nebude nahrazen přistěhovalci z Jugoslávie a Turecka (dětí mohamedánských rodin mají už dnes většinu v obecných školách velkých německých měst).

Pro budoucnost Československa by tyto změny ve světě mohly být příležitostí zbavit se na dlouhé doby početní malosti, která byla nesporně hlavní příčinou nezdaru české politiky v Rakousku i Mnichova a všeho, co by následovalo. Od komunistické vlády ale se populační politika v zájmu národním nedá čekat.

V 17. století decimovala Čechy třicetiletá válka, hlad a

mor. V 20. století decimují se Němci - a mnohé jiné evropské národy - sami pomocí chemických, mechanických a chirurgických zákroků. Národ, který nepodlehne těmto tendencím, si zajistí budoucnost bez násilí, bez války, bez výboje; ale ne bez obětí.

Rodiče se obětují pro děti hlavně ze tří důvodů: vidí v dětech pokračování svého vlastního života; vidí v nich článek národa, v jehož poslání věří; nebo naplnění náboženského poslání: „Množte se a naplňte zemi” - Bible; „Živ bud', národe Bohem posvěcený, neumírej; muži Tvoji at' jsou bez počtu!” - Komenský. Největší část těchto obětí dolehne na ženy. V rukou českých a slovenských matek (a babiček) leží zase budoucnost národa tak, jak v nich ležela po Bílé Hoře.

T. B. Hlubuček:

„Sokolské Šibřinky”

Až do nedávna maskární ples zvaný „Šibřinky” pořádaný Jednotou Sokol, býval po léta jedním ze zlatých hřebů společenského života našich krajanů i v Cedar Rapidsích. Tento ples, většinou za účasti nejlepší kapely byl pořádán v Prokopově síni ČSA a zúčastnilo se jej mnoho set krajanů jak místních, tak i ze sousedních osad. O půlnoci byla na jevišti předvedena žertovná scéna, většinou nacvičená a řízená, dnes již zesnulým sokolem Václavem Jandou. Dnes vzpomínám na jednu opravdu žertovnou „půlnoční”. Scéna představovala „divoký Západ”, kde známý formanský vůz pionýrů s plachtou byl přepaden tlupou divokých Indiánů. Vrcholným bodem scény byl skutečný útok na rodinu ohrožených průkopníků, ozbrojených několika puškami. Když zahoukly dvě střelné rány, asi deset rudochů za ohromného řevu se skácelo k zemi. Obecenstvu však neušlo, že tito „mrtví Indiáni” byli roztroušeni po celém jevišti a ne na dostřel pušek. Co se stalo, že Janda zapomněl ve skupině Indiánů rozhodnout, kteří z nich budou zastřeleni.

Něco podobného se odehrálo na stejném jevišti během ochotnických divadelních představení. Dnes, když éra divadel a sokolských Šibřinek pohasla, starší osadníci rádi vzpomínají na ty doby, kdy bylo snad více soudržnosti nežli dnes. Sokol sice pořádá i dnes maskární ples v budově Sokola a udílí ceny za nejlepší masky, ale v ničem se to nedá porovnat k dřívějším „šibřinkám”.

PRAVĚ DOŠLA NOVÁ ZASOBA

Kalendář Československý svět 1986 -

ilustrovaný, 217 stran, \$3.50, poštou \$4.50.

Kroje Slovácka - pohlednice (postcards) bez obálek, kus 25¢, poštou 5 za \$1.65.

Mistrík J.: Basic Slovak, \$3.25, poš. \$5.50.

Praha - plán města, \$1.75, poš. \$2.50.

Moravské národní pohádky a pověsti, \$7.50, poš. \$9.25.

Fischer O.: Činohra Národního divadla do r. 1900, \$8.50, poš. \$10.25.

Poláček K.: Bylo nás pět, \$4.50, poš. \$6.00.

Jarošová Emma: Dům u dvou skotiků (roztomilé vyprávění pro milovníky psů a jiných zvířátek), \$9.50, poš. \$11.00.

Máme nový seznam magnetofonových pásek (Cassette tapes), zašleme zdarma na požádání.

Na skladě ve velkém výběru: Křišťálové sklo, keramika, české granáty, kuchyňské potřeby jako mlýnky na mák, na housku, kráječ knedlíků, koření, čaje a byliny, gramofonové desky české a slovenské, panenky v krojích, šátky na hlavu, slovníky, učebnice a mnohé jiné. Pište si o seznam.

Imp. sušené hříbky, světlé, jemně krájené: 1 lb \$24.00, poš. \$26.85 - 1/2 lb. \$12.50, poš. \$15.15 - 1/4 lb. \$6.50, poš. 8.35.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,

BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zastupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.
Přijďte se podívat rádi Vás obsloužíme.

Pravidelné české bohoslužby

jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Několik „momentek“ z nedávného zemětřesení v Mexiku

Od roku 1925 do r. 1935 vláda v Mexiku protikatolická komunistická hrůzovláda. Bylo kruté popraveno několik tisíc odpůrců režimu, mezi nimi 300 kněží. - 19. září 1985 zničilo zemětřesení - největší za řadu století - střed hlavního města Mexika. Den poté se otrásla země znovu. Celkem 7000 mrtvých, 30.000 zraněných a 50.000 bez přístřeší. Sjely se zachránci z celého světa, mj. i 38 dobrovolníků ze Švýcarska se psy, aby hledali zasypané. A zachránili mnoho životů.

xxxx

7.22. Otrásání ustalo. Město se kruté probudilo. Tušilo strašné neštěstí.

7.24. Policejní rozhlas ustrašeně volá: „Ministerstvo dopravy se zřítilo. Pošlete nám záchranné mužstvo a nemocniční vozy.“

7.40. Řada hlášení policejního rozhlasu: „Na Avenida Chapultepec se převrhly tanky s plynem. Pošlete rychle hasiče.“ „Zřítila se televizní věž!“ „Zhroutil se budova Nafinsa.“ U Nuevó León - komplexu budov, zírá María Elena Buendía de Sánchez zoufale na hromadu troskek: „Jsou tam mé čtyři děti.“ kóktá, „Šla jsem s mužem do práce a hned se vrátila. Našla jsem jen trosky. Kde jsou mé děti?“ Sem tam běhají policisté, sousedé, vojáci a snaží se zachránit životy. Zní volání o pomoc, houkání sirény nemocničních vozů. Stovky lidí pobíhají sem a tam - křik jako v bláznici. Až jeden poručík poručí, aby se utišili, jinak neuslyší hlasy z troskek. Jorge Guerra López se nepozorovaně šplhá po zříceninách k oknu a volá zoufale: „Lidie, dceruško! Jsi tam?“ Bydlel zde s manželkou Rosou Múzquiz a dvěma dětmi, Lidí a Erikou, 7 a 12 let. Všichni tři se pohřešují. U cikánů volá tenký hlásek: „Tatínku...tatínku!“ Nikdo neodpovídá. Malička zírá s ustrašenou tváří do díry v troskách, kde muži s háky a lopatami hledají život. „Tatínku...tatínku...“

unomásuno, Mexiko

Onoho osudného 16. září sevřely trosky anestezičku Martu de los Angeles Torres Hradillo v přízemí všeobecné nemocnice. Chtěla přejít do blízkého činžáku, když se nad ní zhroutil čtyři poschodí. Našli ji po šesti a půl dnech v nepatrné skulině, pravou ruku zkroucenou vzad, levou nohu rozdrčenou, na pravé čtyřicet tun betonového sloupu. V

úterý, 24. září, zavolali k desáté hodině na místo neštěstí francouzskou záchranou skupinu s chirurgem Mauricem Brisardem a anesthesiologem Francois Loriferneim. Za půl hodiny Martu našli a vyhrabali k ní tunel skrze trosky. Pracovali bez přerušení 28 hodin. Za osm hodin našli v díře pravou ruku. „Dotknul jsem se jí jako první“, řekl Loriferne. „V úzké štole jsem se sotva pohnul a zvedal ruku, ale našel jsem ji. Nahmatal jsem žílu a dal jí infuzi. Jen tak jsme ji mohli udržet při životě, než jsme odstranili tuny troskek, které se na ni zřítily. Kládavy, vrtáky, jeřáby a jinými přístroji jsme odstranili pilíř. Zároveň jsme udělali větrací otvory.“ „Část sloupu musíme rozbít špičáky“, řel Dr. Brinsard. „Každý úder je pro ní mukou, ale nemáme jinou možnost.“ Příští ráno ve čtyři dostala Marta další infuzi. „Pravou nohu a pravou ruku jsme osvobodili. Rozdrčená levá noha už měla gangrény. Anestesička se obrátila na své kolegy: „Víte, co udělat!“ V narkóze jí lékaři amputovali nohu, ležela s rozpraženými rukama. V 9,10 ji konečně vynesli z troskek. „Její statečnost předčila vše, co jsem dosud zažil“, řekl Dr. Brisard. „Všichni pracovali společně a nikdo z mexické skupiny kolegů, techniků, dobrovolníků a Martiných známých nežádal za 28 hodin vystřídání. Byla to pozoruhodná společná práce.“

The News - Mexiko-město „Jak si osud hraje,“ řekl 72 letý muž v prozatímním přístřeší pro oběti katastrofy. „Jsem starý, sám, a byl jsem zázrakem zachráněn. Zahynulo mnoho matek a otců. Nejsem už důležitý. Blížím se ke konci. Ale jaká budoucnost čeká ty, kdo už nemají domov a majetek, ba co horšího, nemají ani rodinu? Jen nejistota.“

unomásuno, Mexiko-město „Snad mi Bůh požehnal,“ říká Rubén Vera Rodríguez „jsem živ a přece bych měl být mrtev.“ 38 letý registrátor byl skoro čtyři dny pod troskami čtyřposchodového domu. Jeho utrpení začalo ve čtvrtek o 7,18 hod., kdy se převalila přes město první vlna zemětřesení. Pracoval v II. poschodí ministerstva sociální péče a práce. Zdi se vybouřily, sloupy rozpadly a na něho se zřítila čtyři poschodí. Padal. Půl metru nad podlahou se strop zastavil. Rodríguez dopadnul hlavou dolů a nohama nahoru. „Nemohl jsem ani nohou pohnout. Byl jsem zaživa pohřben.“ Slyšel, jak kolegové volají o pomoc a odklizení troskek. Doufal, že ho brzo zachrání, ale uplynuly dva dny a

nic. Volání kolegů umklo. Už první den spatřil Vera Rodríguez nahoře paprsek. Když se pohnul směrem k němu, rozedral si rány na těle. Vzdor bolesti se plazil dál, s přestávkami, aby nabyl sil. Když světlo zesláblo, poznal, že je večer. Přesto se plazil dál. Asi tři metry od otvoru mu zamezily cestu betonové pláty a ocelové pružiny. „Sem, nahoru! Pomozte mi, prosím!“ volal. „Záchranná četa užasla. Žil jsem a všichni si mysleli, že jsem mrtev.“ Asi za hodinu ho osvobodili - v neděli ve 22 hodin. „Měl jsem pocit, že vycházím z matčina lůna. Pomocníci žertovali, že jsem se znovu narodil a dostal nový život. A bylo tomu tak!“

UPI

José Juan Hernández Cruz, 23 letý lékařský asistent byl právě na obhlídce v Juárezové nemocnici, když se třináctiposchodová budova zřítila. Byl uzavřen ve vzduchové bublině mezi tunami betonu. Za půl druhého dne, v sobotu večer, zaslechl někdo přidušený křik z hromady ssutin, které bývaly nemocnicí. Zavolali záchranné mužstvo francouzského námořnictva. Nejdříve se snažili pomocí psů a elektronických aparátů zjistit místo. Pak vydlabali pod zemí tunel až se dostali k mladému lékaři. Stroje byly nebezpečné svým jiskřením, pracovali proto hořkýma rukama. Střídavě lezl jeden záchrance po druhém do tunelu a dlabal a tloukl. V neděli kolem 19. hod. vydlabal Bernard Ganiver malý otvor a podal zasypanému vodu. Brzo ráno odpilovali poslední trám. „Už jde!“ ozvalo se volání. Zachránci se vyškrabali, plni prachu z dosud se chvějícího tunelu. Ganiver řekl později: „Už jsem myslel, že se všechno na nás zřítil.“ Lidé tleskali, když se vyčerpaný lékař jako poslední vypíchl po loktech ven, zmateně zvedl hlavu a nad nosítkami se zhroutil. Lékaři mu dali kyslík a svlékli mu košili prosáklou krví, aby zkontrolovali dýchání a srdce. Nic si nezlomil, životně důležité funkce byly v pořádku. V pondělí večer se začal zotavovat.

The News-Mexiko-město
a New York Times

Ve středu, krátce po půlnoci, šest dní po zemětřesení, odstavili zachránci motory svých jeřábů a buldozerů, aby slyšeli známky života pod troskami. Když všechno ztichlo, zaslechl v troskách všeobecné nemocnice pláč dítěte.

Byl to nepochopitelný, divný zvuk před kulisami železných konstrukcí, zježených cementových desek a svištěcích krumpáčů. V zřícených služebních bytech a na stanici pro gynekologii a porodnictví bylo asi 800 matek, dětí, lékařů a sester. Zdálo se, že při takovém zpusťování se nikdo nemohl zachránit. Ale hluboko v jámě troskek zněl stále rozechvělý křik. „Je to děvčátko,“ řekl jeden ze zachránců, odsunul stranou mrtvá těla a začal odhrabávat trosky. Řezací hořák rozdělil železné podstavce lůžek, rozříznuv postele, nůžky na železo se zakously do změní kabelů a řetězů a ruce vytahovaly z jámy maltu a kameny. Brzo po půl jedné skončila horečná práce radostným křikem. Jeden z mužů vyskočil z tunelu s malým, zmítajícím se balíčkem, z něhož mávaly dětské ručičky. Podle náramku se poznalo, že je to dcerka Crisanta Núñez Ortega. Matku nenašli, asi byla mrtvá. Týž záchrance našel v úterý odpoledne ještě jedno dítě, chlapce, ležícího blízko mrtvé matky. Obě děti měly málo tělesných tekutin, řezné rány na břicho a na kolenu a infekci. Ale obě žily. Dr. Dina Villanueva, vedoucí dětské kliniky pro novorozenátka vyložila přežití dětí tím, že zařízení a těla dospělých je chránila před padajícími troskami a před nachlazením. Pro děti, které opustily mateřské lůno, není pobyt v temném a úzkém prostoru nic nezvyklého - vysvětlila Dr. Villanueva. Jejich dosud nerozvinutý rozum je chrání před strachem a otřesem, které oslabují dospělé. Avšak, že novorozenátka přežila tak dlouho bez vody a mléka, je těžko vysvětlitelné.

New York Times

Ve všeobecné nemocnici, v lékařském středisku a v Juárezové nemocnici byl neus-

tále sbor kameramanů. Byl také v Juárezové sídlišti, kde se odehrávala dramata zachránění a osvobození s dojemnou pravidelností. Sotva kdo z nich šel však do Tepito, jedné z nejstrašších čtvrtí chudiny, kde vyrůstají zloději a rváči, komedianti a prostitutky. Vždyť už tu Tepito nebylo. V tomto barrio byl vládcem hluk - směs řvoucího rozhlasu, vřeštění, smích, tleskot a smlouvání, bitky, žerty, dětský křik, snažně žebronicí matky a zuřící otcové. A mladí muži, kteří hráli odpoledne na trubku.

Nyní Tepito ztichlo. Jen kdesi osamělé radio hrálo dechovku. Opilec nejistého věku, šedivý a špinavý, seděl na hromadě rozbitých cihel a zapřisahal sám sebe. Vedle klempíř, vrtající se v troskách svého domku a chlapec s vážnou tváří. Muži, ženy, děti a psi z Tepita odešli v tisících na nezastavený prostor na Avenida del Trabajo. Udělali si provizorní stany a hledali vodu. Jeden těšil druhého, dělali se o jídlo, nadávali na politiky, na policii, na osud i na Boha.

Kdo chtěl poznat Mexiko po zemětřesení, musel na stadion, kde ležela v řadě těla mrtvých v modrých plastických stanech, až je někdo pozná. Řada smutných mužů a žen čekala trpělivě až je vpustí, hledat své mrtvé, a úředníci sestavovali seznamy. Těla se ofotografovala, vzaly se otisky prstů a koho identifikovali, vložili do plastického pytle a odvezli. Mnohé na hřbitov San Lorenzo Tezonco, kde 20 hrobařů kopalo hroby na plevelem porostlé zemi. Nepoznané pohřbili do společného hrobu, nad nímž se pomodlil šedovlasý a šedovousý kněz Ignacio Ortega Aquilar a požehnal jej. Pátý den po zemětřesení řekl jednomu reportérovi: „Touto tragedií nás udělal Bůh všechny stejné. V několika minutách, kdy se chvěla země, nám dal poznat, kdo je On a kdo jsme my. Nic nám nepatří!“

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavě
a rychlé
obsluha český
i anglicky

IMPORTER

VALAŠSKÉ
PAPUČE

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6-12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

Manila. — Corazón Aquinová, kandidátka na presidentství Filipín politické opozice proti diktátorskému režimu Ferdinanda Marose, je plně přesvědčená o tom, že při volbách zvítězila ona, a že Marcos byl filipinským parlamentem prohlášen za presidenta nepřávem. On si získal pouze fingovanou většinu hlasů podvody při volbách a při sčítání hlasů v parlamentě. Dne 16. února prohlásila, že její stoupenci budou konat pokojné, nenásilné demonstrace proti Marcosovi, budou provádět ekonomický bojkot všech výrobků jeho podniku a vyhlášovat generální stávky tak dlouho, dokud nedonutí Marose rezignovat z presidentské funkce, kterou uchvátil ilegálně. Ekonomickým bojkotem se míní, že stoupenci Aquinové nebudou vkládat inseráty a obchodní reklamy do vládní televize a do vládních novin, nebudou kupovat potraviny a nápoje, prodávané mamutími podniky San Miguel Corp., které vlastní Marcosův přívrženec Eduardo Cojuangco, a na druhé straně budou platit své účty za vodu a elektřinu co nejpozději, aby tak byl rušen příchod vládních příjmů. Marcos na to reagoval prohlášením, že je připraven vyhlásit opět výjimečný stav v zemi, bude-li toho potřebí k tomu, aby byl v zemi zachován klid. Spojené státy jsou v tomto okamžiku ve svízelné situaci: na jedné straně jsou přesvědčeny, že výsledek filipinských voleb dal Marcos zfalšovat, a že tedy vítězná opozice Aquinové nebude mlčet, a za žádnou cenu nepřis-

toupí na požadavek Washingtonu, aby s Marosem spolupracovala. A i když USA uznávají jiné nedemokraticky zvolené vlády - počínaje vládou SSSR, všech komunistických režimů, diktátorských junt v Africe i v Asii a tribunální Saudskou Arábií konče - situace na Filipínách je přesto zcela jiná. Marcosova vláda musila dovolit opozici při volbách jmenovat svoje kandidáty, kteří - jak se zdá - zřejmě vyhráli, a když USA chtějí být obránci demokracie ve světě, musí tentokrát nutně pevně stát za Aquinovou, vítězem z posledních presidentských voleb na Filipínách, a nestránit Marcosovi jen proto, že je stoprocentně pro přítomnost obou amerických vojenských základů na filipinských ostrovech. Na druhé straně se však Washington chce za každou cenu vyvarovat chyb, jichž se dopustil při opuštění šacha Pahleviho v Iránu, císaře Hailese Lasie v Habeši a Somozy v Nikaragui bez předchozí politické „domluvy“ s novou „revoluční“ vládou. Ovšem, Filipíny nejsou Irán, ani Habeš, ani Nikaragua. Proto dne 17. února US senátor Bob Dole předseda senátní většiny, naznačil, že podá návrh zákona na přemístění amerických strategických základů z Filipín jinam, aby jich Marcos nemohl zneužívat k činění nátlaku na Spojené státy jen pro svůj osobní prospěch a touhu udržet se u moci. Senátor Karl Levin, jeden ze tří demokratických senátorů, kteří nedávno navštívili Filipíny, požádal presidenta Reagana, aby kvůli křik-

LETEM

SVĚTEM

lavým podvodům při presidentských volbách požádal přátelsky Marose telefonem, aby rezignoval; otázka prý už není zda má odstoupit, nýbrž kdy má odstoupit. Jinak filipinský lid ztratí všechnu důvěru ve Spojené státy. Dne 19. února US senát ve své rezoluci prohlásil bez okolků, že filipinské volby se vyznačovaly „tak dalekosáhlými podvody, že nemožou být považovány za opravdový projev vůle filipinského lidu.“ Dne 20. února pak výbor Domu reprezentantů pro zahraniční záležitosti navrhl jednohlasně devíti hlasy proti nule, aby byla suspendována vojenská i ekonomická výpomoc filipinské vládě Ferdinanda Marose, a aby byla Filipínám poskytnuta pouze „humánní“ výpomoc, a to prostřednictvím soukromých dobročinných organizací a katolické církve, která je na Filipínách vlivná. Sotva se zvláštní prezidentův vyslanec Filip Habit z Manily vrátil, prezident Reagan jej tam poslal znovu, aby Marcosovi řekl, že jeho posice je neudržitelná. Chce-li si zachovat život, žít v pokoji a neztěžovat mezinárodní situaci, ať se ujme svého presidentského úřadu, ale hned zároveň odstoupí, aby zachránil jednotu filipinského národa. - Marcosovo řádění proti svým politickým odpůrcům se už totiž rozšiřuje i do Spojených států. Dne 19. února byl v Glendale, Kalif., zastřelen Oscar Salvatierra, vrchní redaktor deníku „Phillipine News“, vycházející nákladem 77 tisíc výtisků, nepřiznivých Marcosově diktatuře. Den předtím obdržel výhrušný dopis, ve kterém bylo řečeno, že prý byl „odsouzen k smrti“ a že „bude popraven“. Nyní jeho dva blízcí spolupracovníci obdrželi podobné výhrušné dopisy s dodatkem, že „nyní přijde řada na ně“. Brzy se však přišlo na to, že Salvatierra nezabili žádní Marcosovi agenti, nýbrž Salvatierrův vlastní syn, který chtěl vraždu svého otce zakrýt současnou napjatou situací na Filipínách o níž věděl, že ve jménu Marcosových agentů tam došlo při volbách k vraždám. Ve chvíli, kdy tuto zprávu píšeme není dosud jisté, jak se situace na Filipínách vyvine, protože jak Marcos tak Aquinová složili presidentskou přísahu. Marcos poslal navíc do ulic armádu, zástupy lidu jí čelí pokojnými demonstracemi s rúženci v ruce, kněží a sestřičky jsou všude mezi lidem, a jak se zdá, část armády už odešla Marcosovi

poslušnost. Nemá-li dojít na Filipínách k občanské válce, z níž by těžili jen komunisté, Marcosovi tedy nezbyde než rezignovat a odejít co nejdříve z politické scény Filipín, jako to udělal nedávno doživotní prezident černošské republiky Haiti Duvalier.

● ● ●
Port-au-Prince. — Nová vláda v Haiti oznámila 18. února znárodnění a zabránění veškerého majetku bývalého presidenta Jean-Claude Duvaliera, který uprchl z Haiti 7. února. Duvalier však prý v posledních týdnech své vlády předběžně rozprodal různé objekty, které vlastnil. V cizích bankách má údajně vklady ve výši několika set milionů dolarů, avšak dosud se neví, zda těchto peněz bude moci vůbec užívat. Jinak v hlavním městě i jinde dochází téměř denně k demonstracím proti Duvalierovým stoupencům, kteří jsou stále dosud členy vojensko - civilní vládnoucí junty. Demonstranti žádají jejich bezpodmínečný odchod. Duvalier je stále ještě ve Francii se svou manželkou, krasotinkou Michelle a čtyřmi dětmi; všichni ostatní členové jeho původně 22 členné družiny jej opustili. Francie mu odmítá poskytnout stálý politický asyl, a ani USA jej nechtějí přijmout na své území. Také všechny země, na které se Francie obrátila se žádostí, aby Duvaliera přijaly dosud jeho přítomnost odmítají. USA tedy pomáhají Francii hledat pro bývalého haitského diktátora útočiště; dosud se neví, kam s ním, jako s tím slavníkem ze známého Nerudova fejetonu. Dne 20. února i africká Liberie prohlásila, že by Duvalier na jejím území nebyl vítán, ačkoliv se dosud myslelo, že by tamní vláda byla povolnější než jsou vlády jiných zemí.

(Až se Duvalier dozví, že v Husákově Československu si dnes lze údajně koupit za pořádné „všimné“ i stranickou komunistickou legitimaci, možná jej napadne poslat soudruhu Husákově nějaký ten milion US dolarů na Tuzex a bude mít po problému. Bud' to jej pak uvelebí v nějakém horském hotelu v Tatrách, anebo mu to za nějaké další milionové „všimné“ zařídí u soudruhů v africké Etiopii, kde nebude Duvalierova barva pokožky tak nápadná. Musí však mít zrovna nyní trochu trpělivost, poněvadž se neví, prodlouží-li soudruh Gorbačov po současném sjezdu KS SSSR soudruhu

Husákově další pronájem Pražského hradu, a bude-li mu - na rozkaz Moskvy - potvrzen tentýž pronájem blízkým sjezdem KS ČSSR!)

● ● ●
N'Djamena. — V chudé a ekonomicky zaostalé středoafričské zemi Čadu, pokryté z velké části Saharskou pouští, se v roce 1980 zmocnil při státním převratě vlády pro-západní Hisene Habré, který svou vojenskou převahou vyhnal a zbavil vlády pro-libyjského Goukouni Oueddei. Tento se pak s libyjskou pomocí Khadafyho pokoušel ze severu znovu dobýt svou ztracenou posici. Západní země, zejména pak Francie, jejíž kolonií Čad byl, se postavily na stranu Habreho. V srpnu 1983 Francie poslala do Čadu 3.000 svých vojáků, aby zadrželi nápor vojáků Goukouniho, jímž byla ohrožena existence Habreho režimu. Goukouniho milice - (ačkoliv podporované Libyí) - nemohly nic proti moderně vyzbrojeným francouzským vojákům. Po uzavření příměří byl pak Čad rozdělen na dvě části: Habre si podržel jižní dvě třetiny země a Goukouni severní třetinu, vesměs pustou; hranicí byla 16. severní rovnoběžka. Francouzští vojáci pak v listopadu 1984 Čad opustili. Nyní v únoru 1986 Goukouniho bojovníci najednou překročili 16. rovnoběžku a podnikali útoky na vládní posádku Habreho. Ten požádal Francii znovu o pomoc. Francouzská letadla zničila bombardováním letiště u Ouadi Doum, jehož užívaly Goukouniho milice i Libye, která jim pomáhá, a do N'Djamena přiletěli francouzští vojáci ze sousední Středoafričské republiky, kde má Francie malou posádku o 1.500 mužích. Dne 17. února pak jedno letadlo rebelů sovětského typu „Tupolev-22“ bombardovalo letiště u hlavního města N'Djamena, ale několik bomb ani nevybuchlo, a tak škody jsou nepatrné. Toto letadlo poskytla rebelům zřejmě Libye, která koketuje s Moskvou a v celé té oblasti má jen Khadafy letadla sovětské výroby.

● ● ●
Ammán. — Dne 19. února jordánský král Hussein prohlásil, že ruší svou úmluvu s PLO a s jeho předsedou Yasserem Arafatem z února 1985, ve které se obě strany zavázaly, že budou ve snahách o mír na Blízkém východě spolupracovat. Hussein tehdy slíbil Arafatovi, že nezávisle na PLO nebude nic

PROGRAM ZAJEZDU 1986

DO ČESKOSLOVENSKA.

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga neb New Yorku za nejlevnější ceny.

14. a 29. května, 12. a 26. června, 10. a 24. července, 7. a 21. srpna a 4. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23, a nebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní za stejnou cenu.

ZAJEZD NA SOKOLSKÝ SLET DO CURYCHU.

Odlet 3. července z Chicaga, New Yorku neb Dallasu. 3 dny pobyt v Curychu a 13 denní zájezd Evropou.

Zájezd č.1 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii a Rakousko; zájezd č.2 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii, Rakousko a Československo.

Pobyt v Evropě může být prodloužen až na 90 dní.

Cena zájezdů je mimořádně výhodná.

Zavolejte nebo napište o podrobný program a cenu.

VYŘÍZUJEME rychle a spolehlivě návštěvu

Vasich příbuzných z Československa.

Vyzádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402

TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

podnikat. Protože však Arafat nechce uznat výslovně právo Izraele na existenci, Hussein se rozhodl hledat mír spolu s palestinskými lidem - bez PLO. Řekl, že je nadále neschopen politicky spolupracovat s PLO, dokud jeho velení „nebude považovat svá prohlášení za závazná, dokud Arafat bude mluvit nesouvisle a nebude se jasně vyjadřovat.“ Izraelská vláda přijala toto prohlášení krále Husseina s uspokojením, avšak domnívá se, že i tak bude cesta k míru dlouhá a strmá. V okupovaném Předjordání pak toto prohlášení vzbudilo v myslích mnohých palestinských politických osobností údiv, nejistotu a zmatek. Jsou přesvědčeni, že je to jen „voda na mlýn“ vládě Izraele, která je tak jako tak rozhodnuta ponechat si okupovaná území Předjordání, Golanské výšiny a úžiny Gázy, protože je horečně kolonizuje a hledí získat čas, aby je osídlila Izraelity. Tím pak budou Palestinci nakonec všude v menšině a budou mít na vybranou: buď přijmout obecní samosprávu a spolupracovat s izraelským státem, anebo se z Izraele vysťahovat.

● ● ●
Bejrút. — Dne 17. února izraelská armáda v síle asi 1,500 mužů, vyzbrojená tanky, pancéři, vojenskými helikoptéry a letadly opět vpadla do jižního Libanonu ve snaze, nalézt dva izraelské vojáky, kteří byli uneseni muslimskými guerily „islámské resistance“ na neznámé místo. Izraelští vojáci důkladně prohlížejí jednu vesnici za druhou, dům od domu, a vyhazují do povětří příbytky lidí sympatizujících s guerily. Izraelské vrtulníky „střílejí do všeho, co se hýbe“ a izraelští vojáci svádějí bitvy s muslimskými milicemi všude, kde se jim postaví na odpor. Tisíce Libanonců prchají do bezpečí směrem k severu. Oba izraelští vojáci byli zajati na libanonském území v tzv. „bezpečnostní zóně“, 4 míle severně od izraelské hranice. Izrael má totiž v bezpečnostní zóně 1,000 svých vojáků; také tam je umístěno 2,000 bojovníků „jiholibanonské armády“ kolaborující s Izraelem. Muslimští guerilové chtějí dosáhnout propuštění asi 200 šíjských muslimů, drženíh jiholibanonskou armádou v koncentračním táboře v bezpečnostní zóně u vesnice Khiam. Dne 20. února se rozšířila nepotvrzená zpráva, že prý únosci „popravili“ jednoho z izraelských vojáků, protože Izrael nedbal žádosti únosců, aby do 19. února vyklidil libanonské území. Je to nejhorší

libanonsko - izraelská krize, k níž došlo od vpádu Izraele do Libanonu v červnu r. 1982. Dne 22. února však izraelská armáda skončila své operace a vrátila se zpět do Izraele, protože nebyla žádná naděje na nalezení obou unesených vojáků.

● ● ●
Bagdád. — Dne 19. února Irán oznámil, že během současné ofensivy proti Iráku jeho armády vítězně postupují směrem k hranicím Kuwaitu ve snaze odříznout Irák od přístupu k Perskému zálivu. Iráku se asi podařilo tento postup v přítomnosti zastavit, avšak jeho snahy o vytlačení iránských vojáků ze svého území neměly dosud úspěch. Podle prohlášení Iránu i US státního departmentu Irák prý užívá proti přívalu iránské armády otravných plynů; Spojené státy tuto akci přísně odsuzují, protože se tím porušuje zákaz mezinárodního práva. 17 iránských vojáků bylo prý již usmrceno otravnými plyny. Irán varoval sekretariát OSN, že bude proti Iráku užívat také otravných plynů, nepřestane-li jich užívat Irák.

● ● ●
Washington. — US vláda prý má po ruce důkazy o tom, že někteří Američané, považovaní z vietnamské války za nezvěstné, jsou živi a zdraví a dobrovolně žijí ve Vietnamu; neví se však kolik jich je, a kde žijí. Na různých místech ve Vietnamu byli prý viděni aspoň čtyři Američané. Také náměstek vietnamského ministra zahraničí nedávno připustil, že někteří Američané ve Vietnamu možná někde žijí, že však vietnamská vláda neví o žádných konkrátních případech. Je to poprvé, co vietnamské autority přiznaly možnost žijících Američanů ve Vietnamu. US vláda by si přála, aby vietnamská vláda zjistila jejich totožnost a dovolila jim návrat domů, budou-li si to přát. Předpokládá se, že tito Američané mohou být buď válečnými zajatci nebo zběhové, kteří se ve Vietnamu oženili a bojí se vrátit do USA, anebo ti, kteří z vlastního rozhodnutí ve Vietnamu po konci války zůstali.

● ● ●
Varšava. — Autority katolické církve v Polsku zprostily Lecha Walesu jeho dřívějšího rozhodnutí, věnovat svou Nobelovu cenu míru ve výši 200 tisíc dolarů za církevní fond pro pomoc soukromým zemědělcům. Tento jeho slib byl totiž dosud jednou z hlavních překážek proti schválení tohoto fondu polskou komunistickou vládou. Jednání o této věci mezi církví a státem se vedou bez ús-

pěchu už po celé 4 roky. Cizí vlády i soukromé organizace slíbily, že poskytnou na tento fond 28 milionů dolarů, a Jaruzelski nechce připustit, aby Walesův dar byl pokládán svobodnými zemědělci za „morální vliv“ zakázané Solidarity na tuto pomoc polským zemědělcům.

● ● ●
Luxemburg. — Dne 17. února devět ze 12 členských zemí Evropského hospodářského společenství podepsalo nový dokument, kterým se pozměňuje „Římská základající smlouva“ tohoto EHS z roku 1957. Tato původní smlouva se totiž omezovala pouze na obory zemědělství a obchodu; nová smlouva se má rozšířit také na zahraniční politiku, přírodní prostředí, technologii a měnové a sociální záležitosti. Podepsání nového dokumentu prozatím odmítly Řecko, Itálie a Dánsko; podepsaly jej Belgie, Západní Německo, Španělsko, Francie, Irsko, Lucembursko, Holandsko, Portugalsko a Anglie.

● ● ●
Lisabon. — Při druhém kole presidentských voleb v Portugalsku, které se konalo 16. února, zvítězil bývalý socialistický ministerský předseda Mario Soares, který obdržel 51,7 % hlasů proti kandidátu křesťansko - sociální strany Diogo Freitasovi. Socialističtí Soares se tak stává v Portugalsku první civilní hlavou státu v posledních 60 letech. Od r. 1926 do r. 1970 vládl v Portugalsku „umírněný“ diktátor Antonio Salazar, a od r. 1970 do 1974 byl dalším „nesitelným“ portugalským diktátorem Marcello Gaetano. Po státním převratě v r. 1974 se stal prezidentem generál Antonio Ramalho Eanes, který pak byl prezidentem Portugalska po dva šestileté termíny. Podle ústavy se však nyní nemohl ucházet o třetí presidentský termín. Jeho nástupcem se tedy stal socialista Soares. Nový prezident slíbil, že bude usilovat o sjednocení politicky silně rozděleného Portugalska. - V Portugalsku však dosud neumí na 20 % lidí číst ani psát, a vzdor jeho bývalé námořní moci a koloniálním držávám je i dnes v Portugalsku více chudoby než ve Španělsku, v Řecku a v Turecku.

● ● ●
Guerneville, Calif. - Sever státu Kalifornie, Nevady a Utahu byl postižen týden trvajícím průtržemi mračen a z toho vzniklými katastrofálními povodněmi. V severní Kalifornii napadlo 22 inčů vody - (normálně tam tolik vody spadne v době asi šesti měsíců) - a na

horách tam napadlo až 9 stop sněhu. Při těchto povodních zahynulo dosud 17 lidí a desetitisíce jich musilo opustit své příbytky. Města i vesnice byly vodami odříznuty od ostatního světa. Došlo k četným sessutím pudy, k sněhovým lavinám a k poruchám cest, takže nejsou sjízdné. Také praskly některé ochranné hráze, vody zatopily lidské příbytky a mnohé rodiny přišly o všechno.

● ● ●
Los Angeles. — Arcidiecézní týdeník v Los Angeles přinesl zprávu o tom, že papež Jan Pavel Druhý navštíví opět Spojené státy v r. 1987; tentokrát prý navštíví jihovýchod a západní část USA, hlavně Kalifornii. Mezi místy, která chce sv. Otec při své pastorační cestě navštívit budou Miami na Floridě, San Antonio v Texasu, Phoenix v Arizoně, Los Angeles a San Francisco v Kalifornii. Vatikán dosud neuveřejnil žádné detaily o této zamýšlené papežově návštěvě, ani její datum.

● ● ●
Enkhuizen, Holandsko — Po 25. let intenzivní práci se holandským genetikům podařilo různým křížením vypěstovat tulipán s úplně černým květem, což bylo snem holandských květinářů už od 16. století. Podle oznámení ředitelství „Květinového ústavu západního Frýska“ černé tulipány budou cenným přínosem pro holandský květinářský průmysl. Už dnes vyváží Holandsko do ciziny květiny v ceně dvou bilionů dolarů ročně.

● ● ●
Tasmanie. — Únorové volby do státního parlamentu vyhrála doprava zaměřená Liberální strana, která získala 19 poslanců ze 35 zvolených. Labour Party získala 14 poslanců, a dva poslanci byli zvoleni jako nezávislí - správněji označeno „zelení“.

Za pozornost stojí, že značná část manuelaně pracujících, továrních a lesních dělníků, havířů, řemeslníků a zemědělců, kteří v minulosti tradičně

volili Labour Party již po několikrát a stále ve větším počtu volí liberály.

Naproti tomu v Hobartu, v sídle federální a státní administrace, byli zvoleni oba levicově zaměřeni „zelení“ poslanci a dokonce z kandidátů Labour Party; vyslovení marxisté získali více hlasů než kandidáti, přiklánějící se ke středu.

Je pozoruhodné, že manuálně pracující v nejmenším státě australské federace mají lepší politickou soudnost, než mnoho byrokratů, kteří nestoudně koketují s marxismem.

● ● ●
Paříž. — Čtyři sovětské špióni vypovězeni. Francouzské ministerstvo zahraničních věcí vypovědělo v pondělí 17. února čtyři sovětské diplomaty, protože prováděli vojenskou špiónáž. Francii musili opustit do konce týdne. Podle nejnovějších zpráv, toto rozhodnutí francouzských úřadů souvisí se zatčením bývalého důstojníka francouzského vojenského letectva Bernarda Sourisseaua před dvěma týdny.

B. Sourisseau předával Sovětům informace o vojenských objektech na atlantickém pobřeží Bretonska, kde u přístavu Brest kotví francouzské ponorky s jadernými raketami, o které mají Sověti značný zájem. Na rozhodnutí francouzského ministra zahraničních věcí reagovala Moskva způsobem jí vlastním. Na oplátku vypověděla čtyři francouzské diplomaty, kteří musí opustit Sovětský svaz do konce února.

● ● ●
Bern. — Švýcarsko vyhostilo jugoslávského diplomata, který byl švýcarskými úřady označen jako vedoucí špiónážní skupiny dalších třech „informátorů“, kteří dodávali zprávy nepřátelské jugoslávské vládě. Zprávy byly dodávány jugoslávskému velvyslanectví ve Švýcarsku. Zdůrazněno bylo, že uvedení tří informátorů budou obžalováni ze špiónáže. Jméno jugoslávského diplomata nebylo uvedeno.

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelky Umlaufových

5710 West Cermak Road v Ciceru

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

SPORT

METRO - LIGA

Program zápasů 7. kola - neděle 2. března.

2:30 P.M. Eagles - United Serbs
3:15 P.M. Sparta - Wauconda
4:00 P.M. Schwaben - R. Wawel
4:45 P.M. Lightning - Kickers
5:30 P.M. Gr. White - Vikings
6:15 P.M. Trevians - Real
7:00 P.M. Aurora - Bullets
7:45 P.M. Lions - Fortuna
8:30 P.M. Slovaks - Rams
9:15 P.M. Hakoah - Falcons

Všechny zápasy se konají na stadionu Odeum ve Villa Park (1033 N. Villa Park Ave.). Vstupenky jsou k dostání v klubovnách Sparty a A.A. Slovaks.

Výsledky 6. kola - Major Divize
Sparta - Lightning 7:2, Kickers - Gr. White 5:4, Wauconda - Vikings 2:1, Eagles - Schwaben 3:3, R. Wawel - U. Serbs 3:0.

Tabulka

1. EAGLES	20:3	10
2. WAUCONDA	18:16	9
3. KICKERS	23:14	8
4. VIKINGS	14:8	8
5. SCHWABEN	20:14	7
6. R. WAWEL	17:25	6
7. LIGHTNING	18:22	5
8. U. SERBS	8:21	3
9. SPARTA	12:16	2
10. GR. WHITE	12:18	2

PRVNÍ DIVIZE - výsledky 6. kola

Slovaks - Bullets 2:4, Falcons - Aurora 4:1, Hakoah - Rams 5:1, Fortuna - Real 4:3, Trevians - Lions 9:1.

Tabulka

1. FALCONS	28:15	12
2. TREVIANs	28:12	8

3. FORTUNA	18:12	8
4. REAL	23:12	6
5. BULLETS	23:18	6
6. HAKOAH	19:16	6
7. LIONS	16:32	6
8. SLOVAKS	17:19	5
9. AURORA	10:17	3
10. RAMS	9:38	0

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCOV V ZAHRAŇICÍ

Vladimír Buchta, kterému v době jeho fotbalové slávy říkal kdekdo „Váza“, se dožil doma v plném zdraví 63. narozenin. Fotbaloví fanoušci si na něj dozajista vzpomínají když hrával za Slavii i za Vítkovice, a po řadu let pak působil jako aktivní hráč v Liberci. Vladimír byl technik a při tom vynikal vynalézavostí a bojovností. Ve svém dopise nám napsal: „...fotbal je pořád moje velká láska.“ - Přejeme mu k jeho „63“ hodně svěžesti, zdraví a osobní i rodinné pohody. Těšíme se, že k nám také jednou zavítá a bude nám vyprávět o svých veselých a neobvyklých příhodách, o své sportovní kariéře jak hráčské tak i trenérské!

Prosím, zaškrtněte si do svého letošního kalendáře datum 5. a 6. dubna. V České národní síni v Clevelandu předvedou v tyto dny „Včelky Sokola Greater Cleveland“ zpěvohru o 3 jednáních „Kolíně, Kolíně“ - ze života Františka Kmocha. Pro českou

scénu v Clevelande - (s použitím Kmochovy hudby) - napsal tuto hru Lubomír Hromádka, sekretář clevelandské odbočky Čs. svobodných sportovců v zahraničí. Přijďte jim zatlukat a poděkovat za jejich obětavou práci. O lístky volejte Jarmilu Hromádkovou na ☎ 524-9735. Vstupné je pouze \$5.00, starší osoby \$4.00. Těšíme se na shledanou s Vámi.

ZDRAVÍME FRANTIŠKA HOCHMANNA

Svaz Čs. svobodných sportovců v zahraničí zdraví býv. brankáře Sparty F. Hochmanna, který je ochrnut - (po záchvatu mozkové mrtvice), a který zde byl mezi námi dvakrát: jednou se zájezdem pražské Sparty a po druhé před několika lety. Tehdy nám vyprávěl o minulosti Sparty a zážitcích doma i v zahraničí.

Za Spartu sehrál 299 zápasů a v r. 1923 jako devatenáctiletý vystřídal Františka Peyra. Za národní mužstvo Československa sehrál devět zápasů, ale většinou seděl na lavičce, když brankáři Štaplík a Plánička dostávali přednost.

Donedávna se zúčastňoval schůzí Starospart'anů (jako jejich místopředseda) a při každém utkání Sparty chodíval vždy na tribunu.

Jeho milá manželka ho pečlivě opatruje a četní přátelé v zahraničí ho pozdravují. Vzpomeňte si na něj i vy, a pošlete mu pozdrav! (Rejskova ul. č. 14, 120.00 Praha 2).

Milý Františku, ze srdce Ti přejeme brzké uzdravení a návrat Tvého elánu. Těš se, že budeš ještě mezi námi Spart'any! Bud' zdrav! Tvoji Čs. sportovci v zahraničí.

nejenom centrem amerického „bysnyu“, ale i všech národnostních skupin, ze kterých se skládá tak zvaný „americký národ“. Víme, že „Ameriku“ bychom těžko označovali za jeden jedolity „národ“, ale právě proto, že zde našli uplatnění lidé ze všech koutů světa a všech možných národností, vyznačuje se tato oblast světa svými zvláštnostmi ve stylu života, ekonomie i světového názírání.

Jednou ze skutečných zvláštností Ameriky je naprostá svoboda činnosti každé etnické skupiny a jejich ústavou zaručená práva. Umožňovalo to vždy usnadnění ku „zabydlení“ prvních generací imigrantů, v nesnázích v cizím prostředí. Pochopitelně v existenčním boji o život, neznalost řeči znamenala velkou nevýhodu, ale současně byla silnou pohnutkou ve vlastním zájmu splynout co nerychleji s prostředím, co ovšem vyžadovalo pevné odhodlání, silnou vůli a vytrvalost. Kdo tyto vlastnosti neměl, musel počítat, že v tvrdém boji o existenci neobstojí.

Obyčejně první generace byla obětí, ale teprve druhá, zde rozená, měla lepší vyhlídky na uplatnění. A teprve teď se začala rýsovat schopnost, civilizace a zděděné vlastnosti, té které národnosti. Je jisté, ku cti každé národnosti, pokud se dokázala zapojit existenčně i veřejně do amerického životního stylu, ale přitom si zachovala svoji tradici a všeobecnou charakteristiku svého původu.

Víme, že tyto vlastnosti se obyčejně začaly ztrácet už v následujících generacích, ale tím více musíme oceňovat příklady, kdy generace třetí a čtvrté, dokázaly prokazovat nejen svůj civilizovaný původ, ale i schopnost hovořit v řeči svých předků.

A teď přecházíme k ocenění krajanské činnosti naší. Čas nestojí, ale letí. Přenesení sokolské činnosti do Spojených států už v roce 1865 znamená jistě přínos něčeho, co nesouvisí s pouhým

pracovním a existenčním začleněním do amerického života, ale je přínos do činnosti kulturní a společenské.

Teprve v poslední době začínáme chápat, že tak jako existence „Sokola“ doma, byla projevem vlasteneckého citění celého národa a stala se nevymazatelnou částí jeho historie, tak právě zde v té materiální Americe, něco podobného chybí. Teprve dnes začínáme chápat hodnotu přínosu české a slovenské imigrace, kdy po více nežli šesti i více generaci je určitou ukázkou tradic a charakteristiky svých předků, že nepřišli s holýma rukama, ale, že máme Americe do dát.

Až dosud sokolství v Americe bylo chápáno jako pomůcka k zachování a udržení české řeči a národních tradic, ale teprve teď, v tom neúprosném asimilačním procesu, si musíme uvědomit, že i po ztrátě původní řeči, myšlenka pokračuje. Že ten „Sokol“ i když už nikdy snad nebude hovořit česky, předává Americe něco, co zde nebylo, ale co zde nejen může pokračovat, ba naopak je zde velmi zapotřebí.

Američané nejsou idealisté - naopak - a proto pokračování něčeho, co sice není amerického původu, ale je přebíráno generacemi zde narozenými, dokazuje svojí potřebnost.

Základní sokolské vlastnosti a program jsou nejen zdraví a síla, ale dobrý charakter a hlavně kladný poměr k vlastnímu národu, čemu se říká jedním slovem vlastenectví. Není proto naprosto třeba, aby sokolství v Americe zaniklo současně s řečí svých předků, ale je třeba, aby se zapojilo do americké historie tak, jako Sokol doma se zapojil do historie Československa.

Budoucnost Sokola v Americe nemusí proto záviset pouze na udržení české řeči, ale na schopnosti jejich vůdců předat Americe ideu vlastenectví, bez které ani samotná a mocná Amerika nebude schopná si zajistit svoji vlastní budoucnost.

Každý národ na světě se vyznačuje vlastnostmi dobrými i špatnými. Bohužel, že ty špatné mají vždy lepší možnosti k uplatnění. Dokázala-li by ale Amerika přebírat od každé své etnické skupiny jen ty vlastnosti dobré - pak by byla národem oparavdu dokonalým.

Máme proto jistě právo býti hrdí na to, že česká a slovenská imigrace z let předválečných, dává Americe k dispozici ze svého, - to svoje nejlepší.

V. Ženíšek
vzdělavatel sokolské župy Střední.

SOKOL VE SPOJENÝCH STÁTECH
Krajanská činnost, která zasluhuje uznání, nebo-li krajanský přínos Americe.

Není pochyby, že Chicago je

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over \$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS - ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHES AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

ČS SOKOLSTVO V ZAHRANIČÍ
VI. SLET • ZÜRICH 1986

SOKOLOVÉ - KRAJANÉ ČECHOSLOVÁCI:

Krajanská veřejnost jistě ocenila pěkný a hodnotný Slet americké obce sokolské v právě uplynulém roku.

Byla to schůzka ze všech koutů Ameriky. Přijeli k nám do Chicaga z Kalifornie, Texasu, Nebrasky, Ohia, Minesoty, Floridy, New Yorku, Kanady a měli jsme zde návštěvníky ze Švýcar a dokonce i z Kanárských ostrovů.

Je to krásné pomýšlení, že právě ty sokolské slety jsou snad jedinou příležitostí, přivést, ty po celém světě roztroušené Čechoslováky občas dohromady. Je to doslovně vzájemné navštěvování, když jeden souseď pozve přítele a ti mu to opět oplácí.

V letošním roku sokolský slet ve švýcarském Curychu bude opět jednou významnou událostí a opět velkou příle-

žitostí k setkání se a seznámení s krajany a bratry z celého světa.

Bude to schůzka krajanů a sokolů rozsetých po celém světě, ať už v Evropě, Jižní Americe, Africe, Kanadě a dokonce i z Austrálie a pochopitelně jako obvykle v největším počtu sokolové ze Spojených států amerických.

Není doposud plně chápáno, že ta malá zemička ve střední Evropě, už za starého Rakouska - Uherska, vyvázela do světa spolu s emigrací nejen chudé lidi, ale s nimi i kulturní hodnoty v ostatních zemích dosud známé.

Sokolská myšlenka Tyršova je jednou z nich a je dodnes národním pojátkem mezi Čechoslováky po celém světě, bez rozdílu majetkových, politických i náboženských.

Na shledanou v Curychu, na VI. sletu sokola v zahraničí, ve dnech 3. až 6. července 1986.

Na zdar!

V. Ženíšek, vzdělávatel
sokolské župy Střední

***

Organizační výpravy do Curychu byla Americkou obcí sokolskou pověřena cestovní kancelář „Cihak Travel“ 6203 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402.

Zdar VI. mezinárodnímu sokolskému sletu ve švýcarském Curychu ve dnech 3.-6. července 1986!

Plánujete se jej zúčastnit?

Zavolejte naši kancelář. Organizueme oficiální zájezd Americké obce sokolské. Poradíme Vám jak spojit Vaši účast na sletě s dalšími zájezdy po Evropě.

Skupinové odlety do Československa 1986:
14. května, 12. června, 10. července,
7. srpna, 18. září.

CINAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-8110

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

35-10 Ditmars Blvd.

☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

Ing. Jaroslav Zajac

zemřel 31. prosince 1985 v Placentia - Los Angeles, California.

Narodil se 19. září 1920 v Plzni v Čechách. Reálné gymnasium vystudoval v Řevnicích u Prahy a Vysokou školu chemického inženýrství v Praze.

V r. 1950 odešel za hranice a přišel do tábora v Landeku, Tyrolsko. Později téhož roku odjel do Venezuely. Několik měsíců žil v hlavním městě Caracasu. V r. 1951 odešel do Valera, okr. Trujillo, kde pracoval 4 roky v Subsoil laboratoři.

Tam za ním, konečně po mnoha problémech, přijela jeho manželka Miloslava Balcarová z Červeného Kostelce u Náchoda, kde také byl uzavřen jejich sňatek v katolickém kostele sv. Jakuba 31. prosince r. 1949. V roce 1954-55 pracoval v téže laboratoři v Caracasu. Roku 1956 vstoupil do služeb Shell Oil Co. v Maracaibo, Estado Zulia. V r. 1964 vyemigrovali manželé Zajacovi do Tulsy, OK, kde Ing. Zajac pracoval v chemické laboratoři a zároveň studoval Master Degree v chemickém inženýrství.

V r. 1966 vstoupil do služeb Gulf Research & Development Co. Roku 1963 byl celý podnik

přeložen do Houstonu, TX, kde rodina Zajacova žila od 1. září 1963 do 1. září 1965, kdy se opět celý podnik přestěhoval do Los Angeles /La Habra/. Od té doby žili v Placentia, kde právě na 36. výročí jejich svatby neočekávaně zemřel na srdeční mrtvici 31. prosince 1985.

Zesnulý zanechává manželku Miloslavu, dceru Helen Marii, a dva syny: Petra Jiřího a Renny Vladimíra.

Za jejich krátkého pobytu v Californii jsme dvakrát viděli manžele Zajacovy na našich českých bohoslužbách. - Světlo věčné ať mu svítí a ať nalezne konečný domov v náruči Boží! (Věstník katol. misie z L.A.)

Citový člověk

Míša, přítel Emericha, je citový člověk, muž, který nadělá málo řečí, stále dobře naložen a plný humoru. A to něco znamená u ženy, která se stala jeho manželkou. Milča je prototypem ženského pohlaví v dobrém a méně dobrém smyslu: hezká, pilná, družná a věrná, ale také vybavená špičatým a neúnavným jazýčkem. Jiného muže by jistě často rozzuřila, ale Míša si z toho moc nedělá - on si s ní ví rady. Když hrozí nebezpečí, že bude zase jednou vystaven jejímu neúnavnému jazýčku, rozloučí se s ní něžně a jde na hodinu na procházku. Ale právě tyto procházky roz-

čilují Milču nejvíce.

A tak žalovala Emerichovi, když navštívil svého přítele, svůj bol: „Celý týden je v práci a já jsem s dětmi sama! Ale myslíte, že u mne vydrží aspoň na konci týdne? Ne, sotva je několik hodin doma, už pospíchá na procházku! Ovšemže sám! Ráda bych někdy šla s ním. Děti jsou dost velké, aby mohly zůstat chvíli samy. Ale to nechce. Nevím, co hledá venku v polích!“

Klid tam nachází, myslil si Emerich, ale mlčel a hleděl na přítele. Ale ten seděl nehnutě a klidně bafal ze své dýmky. Po chvíli řekl Míša rozvážně, obrácen k Emerichovi:

„Víš, já bych proti tomu nebyl, kdyby šla s sebou, jenom

bych měl jednu podmínku!“ - „A co by to bylo!“ zvidala hned Milča.

„To je pro tebe těžké,“ řekl Míša. „Na procházce bys musela mlčet!“ Milča začala opovrživě supat. „Nedělej se směšným! Snad nevěříš, že to nesvedu! Dokáži ti to...a následoval celý přívál slov.“

Konečně ji Míša zastavil slovy: „Dobře, zítra to zkusíme. Dodržíš-li podmínku, budeme na procházku chodit společně.“ Nato zabafal několikrát, vyndal zase dýmku z úst a prohodil rozvážně: „Ale víš co, Milčo, dovedeš-li opravdu občas hodinku mlčet, pak nemusím chodit na procházku, to mohu zůstat také doma!“

-el.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem, kdo jej v exilu znali - buď z pobytu v uprchlických táborech v Západním Německu a v Itálii, anebo z jeho působení v USA - (několikrát navštívil i Chicago) - oznamujeme, že Pán Bůh si k Sobě povolal svého sluhu, důstojného Otce

ALOISE ŘEZNÍČKA,

faráře ve výslužbě
v městečku Rayne ve státě Louisiana.

Narodil se 20. ledna 1909 v Trojanovicích v Čechách, po maturitě vstoupil do kněžského semináře v Hradci Králové a 29. června 1932 tam byl vysvěcen.

Po kaplanování v různých farnotech byl ustanoven kdesi farářem, ale brzy po únoru v r. 1948 odešel do exilu. Po svém příjezdu do USA se pokoušel o duchovní službu mezi krajany a exulanty, jako se o to snažili někteří jiní důstojní Otcové, ale tehdy nenašli pro své snahy dosti pochopení ani u amerických pánů biskupů, ani u exulantů. Proto tehdy odešli všichni do amerického prostředí, aby sloužili v diecéšní duchovní správě rodilým Američanům, a tam již zůstali. Škoda jen, že už neudrží s našimi krajanskými středisky příliš živé styky, a tak jsme se dověděli na př. o smrti Otce A. Řezníčka teprve dnes, ačkoliv zemřel již loni před Štědrým dnem 23. prosince 1985. Byl pohřben z kostela sv. papeže Lva IV. v Rayne, kde byl farářem v letech 1955-76, na místní hřbitov v Roberts Cove, La.

Děkujeme všem, kdo si na něho s námi při mši sv. a v tiché modlitbě vzpomenou.

REDAKCE HLASU NÁRODA

Podle KNA byl propuštěn učitel na technické škole Karol Jakubčík z Trnavy pro své náboženské přesvědčení; vyslýchali ho na policii krátce poté, kdy se 15.9. se skupinou studentů zúčastnil pouti v národní svatyni v Šaštíně. Policie prý chtěla vědět, zda byl také na pouti na Velehradě. Vytýkali mu, že pravidelně chodí do kostela, což je zvláště učitelům zakázáno. Kdo začne studovat na učitele, musí vystoupit z církve. Na policii ho ujistili, že školní úřady se o výsledku nedozví, ale příští den ho ředitel školy vyzval, aby se vzdal učitelské funkce do 1.11.1985.

3.1.t.r. zemřela na Slovensku sestra Havlíková, 84 let, býv. provinciálka sester sv. Vincence z Pauly; před smrtí měla radost z poselství, které jí jménem sv. Otce poslal kard. Casaroli.

Katolická misie v Laosu, který je nyní lidovou republikou pod diktaturou komunistů, slaví 100 let svého trvání. Na památku tohoto výročí vyhlásili všichni biskupové pro těžce zkoušenou církev 10.12.85 rok modliteb a díky. Církev tam spravuje hrstka laoských biskupů, kteří byli po léta vystaveni nelítostnému pronásledování a nesčetným utrpením. Zahraněční misionáři a věřící byli ze země po převzetí moci komunisty vypovězeni. Nynější režim nedovolí ani údaje o počtu a činnosti katolíků. Před komunistickou diktaturou, tj. v r. 1974 bylo v Laosu 34.000 katolíků z 3 mil. obyvatel. Vzdor útlaku a pronásledování život z víry neuhasíná, ale naopak roste.

Od 1.7. do 7.7. t.r. navštíví sv.

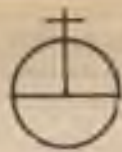
Otec Kolumbie a otevře tam mj. „národní park naděje“ na paměť 23.000 obětí nedávného výbuchu sopky Nevada del Ruiz. Park bude mít za rámec zříceniny městečka Armero, které zmizelo z povrchu země.

Polsko mělo koncem r. 1985: 27 diecézí, 42 mužských kongregací, 8464 bohoslovců - z toho diecézních 5394, řeholních 2901 /v r. 1980 „jen“ 6285/. Nejlepší diecézí je Krakov s 394 bohoslovci a 964 kněžskými svěceními /683 diecézních kněží, 281 řeholních, v r. 1980 jen 632/. Působí tam 22.381 kněží, diecézních i řeholních, nejlépe působí saleziáni. V r. 1980 tam bylo 20.234 kněží.

Uruguajská biskupská konference veřejně oznámila, že plně souhlasí se směrnicemi Sv. Stolice, týkajícími se tzv. „teologie“ osvobození. Odpor proti těmto směrnicím je škodlivý jak víře, tak životu katolíků. Biskupové varují před marxismem, který stále hlouběji proniká do této tzv. teologie, ve skutečnosti ideologie, která má s vírou málo společného. „Kdo neposlechne Církev, at' je pro tebe jako pohan a veřejný hříšník!“

Před vánocemi zemřela v Münsteru v NSR ve věku 86 let sestra Priscilla, spoluzakladatelka kongregace Mariiny pomoci. Kongregace působí nyní na asi 30 místech v Indii a podobá se misionářkám Matky Terezy. Sestry žijí s nejchudšími v jejich předměstských brlozích a sdílejí jejich starosti. Místní obyvatelstvo je nazývá „usměvavé sestry“

Mezinárodní rada hnutí charismatické obnovy se sídlem

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

v Římě svolala na květen 1987 - 6. sjezd vedoucích hnutí; koná se v Římě pod heslem: „Duch Páně je nade mnou, vyvolil mě, abych hlásal radostnou zvěst chudým.“

Mezinárodní středisko pro stálé jáhny se sídlem ve Freiburgu /NSR/ uveřejnilo v rámci 20. výročí svého založení zprávu, podle níž bylo od r. 1968 vysvěceno kolem 12.000 stálých jáhnů: 67 % pracuje v Sev. Americe, asi 20 % v Evropě, zbytek v Latinské Americe a v jiných světadílech. 94 % má vedle pastorační činnosti jiné zaměstnání, 90 % z nich je ženatých.

Ve Vídni zemřel 1.1.t.r. náhle prof. Richard Bárta /75 let/, od r. 1981 vydavatel Kathpressu, jehož byl od 1.6.1955 do 31.12.1980 šéfredaktorem a ředitelem. Pak spolupracoval jako komentátor.

Na svátek sv. Rodiny, 29.12. navštívil sv. Otec farnost sv. Marka-evangelisty nedaleko Benátského nám. ve středu Říma. Je to jedna z nejstarších farností a také z nejmenších, má snad jen 300 farníků. Má však postranní kapli se stálým výstavem Nejsv. Svátosti. Od začátku svého pontifikátu navštívil sv. Otec 105 farností.

Francouzský režisér Dominique Lapière dokončil film o Matce Tereze. Poprvé se bude předvádět v Kalkatě v Indii a polovinu výtěžku dostanou dobročinná díla Matky Terezy.

Vzdor výzvám a protestům zářehbského arcibiskupa kard. Kuhariče byl i o těchto vánocích Hod Boží pracovním dnem - jak je tomu už celých 40 let. Ale při půlnočních všechny kostely přeplněné.

Seďm tradičních španělských dominikánek založilo v JAR první klášter pro řeholnice rozjímavého typu a to v jihoafrické diecézi Bethlehem, kam je povolal místní biskup Mons. Bucher. Už několik černošek požádalo o přijetí.

Matka Tereza a její řeholnice zdědily po knihovnici Ann Murray v US Oklahoma City 300.000 dolarů. Paní zemřela nedávno ve věku 94 let, poznala osobně Matku Terezu za jedné cesty do Indie a Pakistánu a rozhodla se věnovat majetek nejchudším lidem.

Starosta New Yorku slíbil Matce Tereze pomoc. Ráda by, aby byli propuštěni všichni vězni s nemocí „aids“. Starosta chce požádat guvernéra, aby propustil aspoň ty, kdo nejsou nebez-

pečnými zločinci a sestra Tereza pro ně založí dům, kde by mohli důstojně zemřít.

Pan Josef Adámek, hluchý stařáček přes 70 let, chodí zase k výsledkům na StB.

V mexickém hl. městě byl na náměstí před vládním palácem o vánocích postaven vysoký strom s nápisem: „Děkujeme vám, přátelé Mexika“ a s jmény 43 zemí, které poslaly pomoc pro postižené zemětřesením, které poznamenalo bohužel i vánoční svátky. Tisíce osob trpí zimou v Mexiko City ve stanech a improvizovaných ubytovnách.

U příležitosti tradičního setkání o vánocích s varšavskými světicími biskupy, kněžimi a řeholními představenými mluvil primas kard. Glemp mj. o práci Matky Terezy, jejíž sestry nedávno přišly do Polska a začaly charitativně pracovat v domech pro alkoholiky, kteří jsou izolováni a potřebují pomoc. O vánočních svátcích však úřady sestrám vstup zakázaly pod záminkou, že se modlily s těmi, kdo si to přáli. Domovy prý jsou státní a proto se musí respektovat státní systém - musí se přísně zachovávat odloučení Církve od státu. Pro Matku Terezu je to hořká zkušenost, vidí, jak to ve východních zemích v praxi chodí.

6.1. vysvětil sv. Otec na biskupy 7 prelátů z Itálie, Jugoslávie, Brazílie, Tanzánie, Thajska, USA a Venezuely.

28.12. se paní Walesové narodilo 8. dítě děvčátko.

P. Konrád Szanto napsal Dějiny katolické církve /A katolikus Agyhaz Toerteneré/. Je to první dílo toho druhu v Maďarsku od r. 1945. - V Maďarsku jsou kněží, kteří odmítají vojenskou službu.

Od posledního jmenování kardinálů se uvolnilo 5 míst: kard. Carpino, Flahiff, Guerri a König se dožili 80 let a už nemohou volit nového papeže. V Evropě je nyní 57 voličů, v Sev. Americe 10, v Lat. Americe 20, v Africe 14, v Asii 11 a v Oceánii 3.

Po schválení Posvátnou kongregací pro svatořečení začal ve Florencii 9. ledna diecézní kanonický proces, jehož cílem je blahorečení býv. starosty Florencie a dominikánského terciáře Giorgio La Pira. Zemřel ve Florencii v r. 1977 ve věku 73 let.

V noci 11. ledna zemřel na srdeční mrtvici básník Jaroslav Seifert, bylo mu 84 let. V r. 1984 dostal Nobelovu cenu. Prý byl už 25 let ochrnutý na nohy.

Pohřben byl v hrobě své matky na kralupském hřbitově.

12.1. sloužil sv. Otec mši sv. v 7 hod. v sixtinské kapli a pak pokřtil přes 40 dětí 7 různých národností, mezi nimi i vnučku českého průvodce Římem Martu Marii Gemmu.

Detroitští světicí biskup Gumbleton a snad i jiní jiných vyznání se zavázal, že bude sbírat fondy pro lid Nicaragui, aby vyvážil prostředky, které dává k dispozici povstalcům americká administrace a CIA. Prý chtějí nasbírat tolik, kolik odhlasoval US kongres pro antisanidistické povstalce. Neuvěřitelné, jak může katolický biskup podporovat stranu, která má za cíl, zničit víru v Boha! „Užitečný idiot?“

Václav Havel dostal literární cenu Erasma Rotterdamského. Převeze ji v říjnu t.r. / doufejme/ v Holandsku.

21.1. zahájila švýcarská garda 480. rok své existence. Založil ji v r. 1506 Julius II. v Římě.

Matka Tereza při návratu z návštěvy v Polsku prohlásila 12.1. ve Vídni, že její sestry misionářky lásky budou ve velkých městech starostlivě pečovat o nemocné nakažlivou a smrtelnou chorobou „aids“. Podotkla, že ji /aids/ nikdo nemá prohlašovat za Boží trest /chce tím snad říci, že Bůh překračování mravních zákonů vůbec netrestá?/ nýbrž mají tyto nemocní dostat tolik lásky a pochopení, jako ostatní nemocní.

Ve Slovenském ústavě sv. Cyrila a Metoda v Římě vyšla kniha: „Slunko prorazilo oblačky“, životní cesta sv. Luisy de Marillac, autor prof. Klement Poláček. Jezuité v Kanadě vydali od Louis de Wohl románový životopis sv. Františka Xaverského.

Msgr. Barbarito, dosud pronuncius v Austrálii, byl jmenován pro-nunciem ve Velké Británii, kde bude nástupcem Švýcara Msgr. Heima.

V městě Calla v Peru se konal 16.-19.1. mezinárodní kongres o teologii smíření a nové evangelizaci v Lat. Americe.

Předsedové západoněmecké a francouzské biskupské konference kard. Höffner /Kolín/ a kard. Vilnet /Lille/ odsoudili 16.1. za tiskové konference antikoncepční prostředek velmi rozšířený, zvaný pilulka 2. dne.

Sdružení katol. rodičů v Keni protestovalo proti distribuci antikoncepčních prostředků, určených i desetiletým dívkám. Na tuto akci dostalo sdružení rodin-

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a daeronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštívte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

ného plánování přes 200 mil. dolarů /od koho?/

Sestra Lia z Tanzanie, které mnozí posílají mýdlo, dostala vysoké vyznamenání vlády za svou neobyčejnou obětavost při péči o malomocné. V nemocnici, kde pracuje, se už podařilo řadu malomocných uzdravit a umožnit jim normální život mezi zdravými.

Podle rakouské tiskové konference Kathpress umístily čs. úřady 57 letého železničáře Augustina Navrátila do uzavřeného psychiatrického ústavu v Praze. Podle VONSu je to proto, že tento neohrožený katolík znepokojoval úřady svými dopisy. Zvláštní pozornost vzbudila Navrátilova pát-rání po okolnostech smrti tajně vysvěceného kněze /podle jiných biskupa - o kněze by sotva měly úřady tak obrovský zájem/ Přemysla Coufala. Pan Navrátil došel totiž k názoru, že to nebyla sebevražda, jak se oficiálně prohlásilo, ale že ho zavraždili příslušníci tajné bezpečnosti.

Ve Francii je tč. 72 mešit proti 8 před deseti lety. Proto se Francouzi tolik bouří, po katolické víře je ve Francii nejvíc příslušníků islamu. Mešity se dělí na mešity pro veřejnou pobožnost a prosté modlitebny pro soukromé modlitby.

Podle britského Sunday Times z 12.1. pozval znovu - už po několikáté - Castro sv. Otce na návštěvu Kuby, aby tím vylépsil obraz své vlasti v očích světa a Kubánců. Ale sv. Otec odmítnul. Katolická církev na Kubě svolává na 17.-23.2.t.r. národní setkání církevních obcí, které má rozebrat církevní realitu v hospodářském a politickém prostředí. Církev na Kubě by ráda hlásala evangelium v ovzduší větší svobody. Její situace se za podlesních pět let značně zlepšila, zvl. v r. 1985, kdy Fidel Castro dvakrát přijal kubánské biskupy.

Kard. Oddi, prefekt kongregace pro kněze, dosáhl 75 let a vzdal se svého úřadu. Na jeho místo nastoupil kard. Innocenti, býv. nuncius ve Španělsku.

Poprvé v dějinách církve v Nigerii složilo 34 sester stejné kongregace Dcer Boží lásky věčné sliby v katedrále města Enugu současně během téhož obřadu. Tato kongregace byla založena před 17 lety, má už 167 sester se sliby, 46 novic, přes 100 čekatelek. Působí ve 12 diecézích této západoafrické republiky. Sestry jsou i v jiných zemích, např. v Zambii a Sierra Leone.

Kirche in Not financovalo spolu s papežským dílem pro misijní dětství překlad bible pro

děti v africké řeči ruo /kruo, luu?/ kterou mluví několik miliónů obyvatel v Keni. Je to již 12. řeč v Africe a 33. řeč na světě, v níž vyšla dětská bible. Letos vyjdou další překlady v 4 afrických domorodých jazycích.

Pronásledování křesťanů v Habeši podle „Al Africa new service“ /Nairobi/ nebezpečně stoupá. Přes 7,000 věřících, z toho 200 náboženských představených /kněží ap./ je ve vězeních. V r. 1970 si vláda /komunistická/ umínila, že křesťanství úplně vyhladí. Vězňům se vytýká příslušnost k opozici nebo k podzemním hnutím - ale kdo by se nebránil proti vrahovi? Přes 1.000 kostelů a jiných náboženství sloužících budov je uzavřeno či přeměněno v síně pro politické schůze. Pronásledování jsou věřící bez rozdílu.

17.1. přijal sv. Otec asi 20 vedoucích funkcionářů švýcarské letecké společnosti Swissair.

V Limě se koanl 16.-19.11. mezinárodní kongres o otázce smíření a hlásání evangelia podle představ sv. Otce. Středem kongresu byla teologie smíření, což je alternativa - a protiklad - bojovné „teologie osvobození“. Zúčastnily se ho hlavně ty složky církve, které si váží tradice, vedle Písma sv. pramene katolické víry. O konání kongresu se domluilo v červenci m.r. v Los Angeles a v Chile, 24 osobností. Tato schůzka byla uzavřena „andským prohlášením“, které jako první podepsal arcibiskup z Medellinu v Kolumbii, krd. Lopez Trujillo, věrný církvi.

Většině z 302 římských farností je svěřena řeholním kněžím.

V Einsiedelnu se setkalo od 8.-10.1. 65 vedoucích poutí a svatyní. Diskutovali o tom, zda je ještě možno znovu evangelizovat Evropu poutěmi a na místech poutí, která poutníky přitahují.

Vzdor negativnímu postoji Sv. Stolice se snaží přes 100 „teologů osvobození“ založit sbírku knih, která bude věnována úplné této ideologii. Bude mít 50 svazků. Tuto ideologii, silně prostoupenou komunistickými názory, podporuje arcibiskup Arns ze Sao Paulo, Helder Camara aj. /Ani svěcení nebrání před hloupostí./

20. ledna se v USA poprvé slavil den Martina Luthera Kinga, evangelického pastora, zavražděného r. 1968. Bude to nyní národní svátek. V lednu by se byl King dožil 57 let. Jihoafrický anglikánský biskup Tutu /ten, co zdraví před křížem pěstit/, dostal první cenu Martina L. Kinga.

Jindřich Holeček:

Zamyšlení nad novou knihou Elémire Zolla, AURE, Edizioni Marsilio 1985,

Aura, aureola či nimbus není českému čtenáři neznámým pojmem. Setkává se s ní běžně v podobě nazlátlé záře, obklopující Kristovy skráně či v různě formulovaných „svatozářích“ světců. Zpravidla ji považujeme za zcela abstraktní, symbolické znázornění mimořádné síly ducha, není-li ovšem sečtější a nepatří-li k obdivovatelům Břetislava Kafky, který by jej poučil o emanacích uvolněného „oduší“. Specialisté by nám jistě připomněli indická, čínská, japonská a perská božstva a světce, a nakonec i přenos aury jako ikonografického prvku přes alexandrijské prostředí do Říma, kde již za raného císařství věnčí hlavy vladařů a heroů. Starověkému Řekovi či Římanovi byla schopnost určitých osob, mnohdy i věcí a míst, „vyzařovat“ a šířit kolem sebe sílu, pocit pokoje a štěstí (či naopak - existovaly i aury démonické, démonizující) zběžnou a nezbytnou zkušeností, již obvykle zahrnoval pojmy daimon či genius. V nedávné době si dokonce dr. Purner z innsbrucké university položil jako architekt zdánlivě absurdní otázku - proč stojí kultovní místa právě tam kde stojí? A demonstroval po mimořádně širokém průzkumu elektromagnetických polarit různých kultovních areálů své výsledky na příkladu mitherea římské svatoklimentské baziliky i v oblíbeném italském televizním pořadu Mister „O“ Očekávali bychom tedy, že Elémire Zolla nám předloží zasvěcený tlustopis o původu fenoménů, jeho symbolickém zobrazení a proměnách.

Zolla však zvolil k všeobecnému překvapení jinou cestu. Z desakralizovaného Západu, považujícího za jediné a skutečné záření snad jen ono radioaktivní, přenesl svou pozornost k nedotčenému Východu a niterné podstatě člověka. S mistrovstvím, hodným René Guenona či Carl Gustava Junga, nezatíženým komparativistickou přemrštěností a s mimořádnou osobní kulturou,

zakořeněnou v kusiánské jistotě hlubinné jednoty člověka a jeho četných vyznání, provází čtenáře labyrintem symbolů a mýtů Svatou zemí, íránskými muslimskými školami a indickými chrámy, prokládaje řadou osobních setkání. Aura je Zollovi především zkušeností, kterou každý z nás, jakkoli mnozí zapomenou, alespoň jedinkrát v životě hluboce prožil. Je mu odpovědí vnější reality tajemství lidského nitra. Je pocitem úžasu a schopnosti úžasu. Je vyvolanou hodinou, v níž smysl života stojí před námi, tváří v tvář, na dosah ruky, téměř vnímatelný smysly. Nakolik a kolikrát se setkáš s aurou, natolik jsi člověkem.

V Zollově vizi převažuje přesvědčení, že osobní kontakt s živým výkladem mistra tradice nemůže nahradit jakékoli výhradně rozumové poučení. V rozhovoru s Gabriellou Caramore se dokonce rezolutně vyjádřil, že Západ je v tomto směru již zcela mrtev - všechny filosofické tradice, hodné toho jména, beznadějně vyschly a umění se změnilo v apoteózu rozkladné destruktivity, jež zardousila všechny životodárné konvence. S francouzskou revolucí vystává Zollovi před očima zrození hluboké nenávisti Evropanů ke kontempletivnímu životu, jež se nezastaví ani před branami církvi, přinejmenším ve formě povýšeného pohrdání čistou kontempletací. Mystický náboj se vyčerpal. Možnosti setkat se zde s autentickou spiritualitou jsou stále vzácnější. Aury jsou totiž

nenáviděny, stejně tak jako krása sama. Jakoby nadcházela vláda „vitální“ touhy zhasit vše, co je živé.

Tážete se proč je nenáviděná krása? Snad ten, kdo se jí není schopen těšit a kochat, trpí a chce ji smést...zeptejte se Marinettiho proč je třeba zničit umění? Tážete se proč jsou nenáviděny kontempletivní řady, proč je po dvě století zběsile pronásledováno to, co bylo v Evropě nejnevinnější. Víc vám nemohu říci, nepodílím se na psychice ničitele a ostatně, Dostojevskij byl v Běsech vyčerpávající - odpovídá Zolla. Chcete-li se setkat s aurou, jednejte rychle, nezbyvá mnoho času. Možná najdete ještě v Iránu tu a tam mistra - jen před několika léty byla uzavřena poslední škola, jež sahala až k Avicenuvi. Snad potkáte na zříceninách Persepole zoroastriického mistra či siddiho Narajanu Swami Mahadevana v Madrasu...či doufat přede zdmí klauzur s nadějí, že tu a tam ještě nedodoutnala poslední jiskra...

Zollovy Aury jistě stojí za přečtení. Zvláště pak v době, kdy je Česká existence prozařována demonizujícím přísívem mentorských vizí jediného kritéria rovnosti lidí ve vyměšování (tedy ideálu kopolace na latríně, k němuž je třeba spojit proletáře všech zemí! - srv. R. Preisner, Česká existence, Rozmluvy, Londýn 1984, str. 104-105). Přinejmenším proto, abychom si připomněli auru křesťanskou a otevřeli se k setkání.

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

CLEVELAND KARLIN HALL

CELEBRATES ST. PATRICK'S DAY

Wed. March 12, 1986

Corned Beef by Agnes Haltuch

CALL her at her Restaurant and Tavern

For Reservations ☎ 429-2450

Music: 3:00 P.M.-12: Bob Sabatka

Doporučte
HLAS NÁRODA
svým přátelům
a známým

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Na prahu velikonoční doby

Jako slavení vánoce - narození Páně - předchází doba adventní, tak oslavě velikonoce zmrtnýchvstání Krista - předchází doba postní.

Postní doba začala na Popeleční středu - právě v den, kdy byl dotištěn tento věstník. U některých lidí tato doba vzbuzuje pocity sklíčenosti a bázně, protože mluví o konání pokání, o postu a o sebepřemáhání. Kdo však je si vědom, že pohnutkou ke Kristovu utrpení a k oběti na kříži byla jeho láska k nám, a že jeho smrt byla podmínkou slavného vzkříšení, ten v postní době a praxi bude vidět projev naší lásky k Bohu a prostředek nejen k oslavě Kristova zmrtnýchvstání, ale i k osobnímu vzkříšení a oslavení vlastního těla na věčnosti.

V tomto duchu máme vítat příležitost k uspořádání našeho života. Uklizený pokoj mluví o útulnosti, pohodlí a míru, jako uspořádaný život podle Božích přikázání přináší duševní mír, radost a spokojenost. Proto se říká tělesnému umrtvování „duševní oživování“.

Následujeme proto v postní době Krista trpícího odstraňováním našich chyb a nedostatku vůči našemu náboženskému životu, vůči rodině, vůči krajanům a vůči spoluobčanům. Tak se uschopníme přijmout velikonoční dary duchovního vzkříšení, hřejivého míru a radostné naděje na věčný blažený život.

To zní asi cize a neskutečně člověku, který v životě hledá jen tělesný a hmotný prospěch a zapomíná, že všechny hmotné věci a radosti mohou a budou znehodnoceny snad nemocí, ztrátou, stářím, ale jistě jednou smrtí. Avšak duševní radost a spokojenost a duševní hodnoty nemohou zmařit žádné hmotné vlivy. Proto se sv. Pavel táže: „Co nás může odloučit od Krista?“ A dodává, že protivitství tohoto světa nejsou ničím proti slávě, která se pro nás chystá na věčnosti.

Kolik námahy lidé nepodstoupí k dosažení tělesného zdraví, štíhlosti a pod.? Proč ne k dosažení zdraví duchovního?

Otec Jaroslav Popelka S.J.
český exilní misionář
v Kalifornii.

**Doporučte
HLAS NÁRODA
svým přátelům
a známým**

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

»Páter Štěpán zítra pojedje se mnou do Prahy.«

Ústav v Ostravě na Hlubině ještě nebyl dostaven a Don Trochta už plánoval s architektem stavbu kostela sv. Josefa. Peníze, nasbírané Jednotou, samozřejmě nestačily. Rozpočet stavby a zařízení ústavu a kostela dostoupil na pár miliónů. Bylo třeba shánět peníze, dělat propagandu v tisku, posílat pravidelně informace v ilustrovaném Věstníku, navštěvovat lidi vlivné a zámožné. Je vždy důležité, aby lidé znali a věděli, oč jde, poněvadž, co neznají, to je nezajímá a to nepodporují.

Za vlivnými a vysoce postavenými osobnostmi chodil Dr. Trochta osobně. Všude představoval salesiánské dílo jako dílo eminentně sociální, ne politické, jehož užitečnost přesahuje daleko nějaký úzký, jen výlučně konfesijní rámec. Do salesiánské oratoře přicházejí chlapi všech společenských tříd, a na bohoslužby do kaple neb na kázání a katechismus není nikdo přinucován. Svoboda svědomí nebo politického přesvědčení je plně respektována. Tak získal Dr. Trochta sympatie i nekatolických sociálních a politických vrstev a dosáhl i od nich značné peněžité podpory. Ředitelství ostravských dolů přispělo, na příklad, 10.000 Kč. Generální ředitel Vítkovických železáren, které dodaly 100 tun železa na ocelovou konstrukci kostela, jež se pak vyplnila cihlami, slevil mu s účtu 30.000 Kč.

Při všem tom vyjednávání a dohlížení na staveništi měl Don Trochta čas věnovat se večer chlapcům, kteří už po několik měsíců před úředním otevřením oratoře sem chodili okukovat a »zavazet«. Byla to pro něj milá zábava a pro kluky radostné překvapení, že pan doktor Trochta se učí zvučný ostravský dialekt. Ostraváci jej měli rádi a on je. Hrál s nimi fotbal, diskutoval »po ostravsku« a prožíval opět, aspoň na krátko, štěstí bezstarostného mládí. Proto se vlastně stal synem Dona Boska, aby s mládeží pracoval.

Když byl ústav dokončen a oratoř otevřena, všichni počítali s tím, že Trochta bude jmenován i ředitelem díla, které postavil a o něž měl největší zásluhy. Tak tomu ale nebylo. Byl ponechán ve stínu. Ředitelem v Ostravě se stal dp. Ignác Stuchlý a na jeho místo byl jmenován ředitelem (představeným) ve Fryštáku dp. P. Josef Lepařík, Trochtův spolužák, o čtyři léta starší. P. Štěpán Trochta pokračoval dále skromně ve svých starostech o placení dluhů, jež stavba kostela a ústavu den ze dne hromadila.

Podobné situace stávají se výbornou prověřovací zkouškou ctností, zvláště pokory, pro kandidáty na úkoly ještě důležitější a nesnadnější. Je možné, že představení na podzim 1934 již předvídali budoucí podobnou budovatelskou práci v Praze a minili ji svěřit P. Trochtovi; je ale jisté, že on tehdy ještě vůbec nic nevěděl. Staral se o ekonomickou stránku ostravského díla a trávil dál volný čas v oratoři s chlapci a jejich rodiči.

26. prosince je svátek křesťanského prvomučedníka, sv. Štěpána. Na druhý vánoční svátek slavil i Don Trochta své jmeniny. Na slavné mši sv., kterou P. Štěpán sloužil, bylo v kapli nabit jako o půlnoční. Mládež i dospělí vyjadřovali svou přítomností na mši svaté, hlavně ale přijetím svatých svátostí, svou vděčností a láskou tomu, který pro ně nezištně pracoval. Na odpoledne byla připravena akademie a bratrské posezení. Maminky chlapců připravily patřičné občerstvení pro všechny přítomné.

No a pak, jak to už bývá, zpěvy, gratulace, všelijaká říkání, a jak znělo v písni: »Radost září ze všech tváří« ... I. pan ředitel ústavu, dp. Ignác Stuchlý, byl přítomen a, jak se na nejvyšší autoritu domu slušelo, ujal se nakonec slova. Všem poděkoval za to, že mají rádi P. Štěpána a že v něm vlastně mají rádi samého sv. Dona Boska a ty, kteří v oratoři oracují. A nakonec, že jim vyjeví, jako prvním, jedno velké tajemství. »Dostali jsem nabídku vystavět kostel a dům v Praze. Něco jedinečného.« - Všichni jásali a tleskali. - »A páter Štěpán zítra pojedje se mnou do Prahy.« - Jásot okamžitě utichl a nastalo hrobové ticho. - »Ale pak se zase

Salesiánské novici ve FOGLIZZO (sev. Itálie) v roce 1924-1925. Uprostřed mladý novic Štěpán Trochta.

vrátíme.« A všichni znovu jásali a byli rádi, že milovaného P. Štěpána neztratí. - Bohužel, ale ztratili!

S hlediska biografického je na tom nejzajímavější, že Don Trochta vůbec o ničem nevěděl. Ani slovem se mu před tím dp. Stuchlý nezmínil, že by ho měl doprovodit do hlavního města. I pro něho byl tedy tento veřejný »dárek« k jmeninám překvapením a ... předtuchou budoucnosti.

Dnešní řeholní dorost se bude rozhodně nad podobnými metodami pohoršovat. Za časů sv. Dona Boska a jeho prvních synů nebyvalo ale zvykem každou poslušnost předem oboustranně »důkladně prodiskutovat«. Upřímný a synovský poměr k přestavenému nacházel vůli Boží v jeho vůli a byl si jist, že správně rozluštil »znamení času«.

Kardinál Kašpar zve salesiány do Prahy.

Nevíme, jak se pražský arcibiskup Karel kardinál Kašpar dozvěděl o salesiánech. Snad shlédl nějaký příležitostný propagační materiál nebo zprávu v tisku, snad jej informoval nějaký pan kanovník, na př. Msgre Kulač, či Msgre Švec, kteří byli tehdy již zaslouženými dobrodinci salesiánského díla. Salesiáni byli tehdy u nás ve své začáteční činnosti soustředěni na Moravě v olomoucké arcidiecési. Jak žáci, tak řeholní personál, byli téměř všichni Moravané.

Bylo jisté řízením Boží Prozřetelnosti, když pan kardinál Kašpar ke konci roku 1934 požádal salesiány, aby podobně jako v Ostravě tak i v Praze vystavěli na periférii města kostel s příslušenstvím a ujali se práce mezi tamní mládeží.

Provinciál salesiánů Dr. Walland pověřil ředitele ostravského ústavu dp. Ignáce Stuchlého, aby situaci prozkoumal a referoval. Don Stuchlý, první český salesián, muž svatého života, bohatých zkušeností, rozvahy a energie, byl tehdy ve svých 66-ti letech vlastním a nejdůležitějším představitelem díla, které od roku 1925 v Perose v Itálii utvářel. Měl plnou důvěru i hlavních představených v Turíně a stal se na podzim 1935 prvním provinciálem samotné řeholní československé provincie, takzvané inspektorie, salesiánů. Tato nová provincie, zasvěcená sv. Donu Boskovi, byla oddělena od dosavadní provincie jugoslávské.

Don Stuchlý sledoval otcovsky každého salesiána. Byl zde konečně i věkový rozdíl aspoň 25-ti let. Don Trochta, který v roce 1935 naplňoval svůj 30. věk, našel v něm svého duchovního otce. »Stáříček« Stuchlý, jak býval také nazýván ode všech, kteří jeho otcovskou dobrotu poznali, si připravoval zase v Trochtovi svého nástupce. Znal jej zvenku i zevnitř; jeho chopnosti, povahové sklony, zásluhy a ctnosti. Určil jej za zakladatele salesiánského díla v Praze a v Čechách.

Těžko se loučilo P. Štěpánovi Trochtovi s milovanou Ostravou. Bude často i v pozdních letech vzpomínat na ostravské synky a na upřímné a radostné prostředí, které v ostravské oratoři hned od začátku vytvořil.

Don Trochta byl ale knězem, který zasvětil svůj život řeholními sliby chudoby, čistoty a poslušnosti Bohu, aby pracoval pro dobro mládeže všude tam, kde to bude podle úsudku představených potřebné. V kněžském životě radost a bolest jsou nejen nerozlučně spojeny, jak je tomu v každém lidském životě, ale dostávají i vyšší kvalitní cenu

jako vlastní obětí náplň. Kněz je stále připraven považovat své radosti a bolesti jako prostředek apoštolské práce na spásu nesmrtných duší.

Tak i Don Trochta s bolestí nad nečekaným rozloučením a s radostí, která je nadějí do budoucna, doprovodil koncem prosince 1934 dp. Stuchlého do Prahy.

První kroky.

V Praze měl Don Stuchlý příbuznou. Jeho neteř byla představenou sester Dominikánek právě ve středu města v útulku Milostného Pražského Jezulátka. Tam se naši poutníci po celonoční jízdě uchýlili. Don Trochta byl tehdy poprvé v Praze. Na druhý den měli audienci u pana kardinála, který je přivítal na Hradě s velkou radostí.

Kardinál Kašpar měl milou a příjemnou povahu. Trochu obřadný, jak to tehdy bývalo zvykem, ale radoval se z každé iniciativy svých spolupracovníků na vinici Páně. Dovedl hodnotit a podepřít nezištnou práci pro spásu duší. Hned při prvním setkání zapůsobil na něj mladý, inteligentní a při tom skromný kněz Dr. Štěpán Trochta. Až do své smrti (1941) bude mu pan kardinál Kašpar upřímně nakloněn a bude jej všemožně podporovat. Do jeho věrných a obezřetných rukou svěří pražský arcibiskup nejednu ožehavou situaci.

Pan kardinál poslal pak dp. Stuchlého a P. Trochtu k P. Krusovi, S.J., který byl pověřen »Dílem bl. Anežky Přemyslovné« mít v evidenci pozemky pro stavbu kostelů na pražské periférii. Dílo bl. Anežky Přemyslovné pro zajištění příhodné duchovní správy v rostoucí Praze bylo založeno F. Noskem. JUDr. Fr. Nosek, uvědomělý katolík, byl ministrem vnitra ČSR v letech 1925-26 a pak ministrem pošt 1926-29. Předsedou Díla bl. Anežky byl tehdy pan velmistr Křížovníků, Dr. Vlasák.

Nejvhodnější místo pro salesiány zdálo se být v Praze VIII - Kobylisích. V této lidové a dělnické čtvrti pan kardinál si přál mít salesiány. Na kopci, kam vystupovala cesta z Libně, bylo tehdy pole, které patřilo statkáři panu Ženiškovi. Dílo bl. Anežky odkoupilo od něj asi před desíti lety za třetinu ceny 2.000 m² půdy pro stavbu kostela. Pro salesiánské dílo ve prospěch tamní mládeže, tak jak si to přál pan kardinál, tedy ne jen kostel a faru, ale i ústav, divadlo a zvláště hřiště, to bylo ovšem málo. Ale možnosti na rozšíření zde byly. Místo a prostředí činily také příznivý dojem.

Do Ostravy se naši poutníci vrátili s nadějí v srdci, i když si těžkosti, spojené s ekonomickou stránkou celého podniku, nemohli zakrývat. To padalo ovšem v prvé řadě na bedra P. Štěpána Trochty. K starosti o stavbu ostravského kostela sv. Josefa, kterou stále vedl on, přibyla starost nová. Musel napřed důkladně promyslet celou situaci a uvážit, jak postupovat, aby se co nejrychleji i v Praze vydařilo to, co bylo možné za rok vytvořit v Ostravě.

(Pokračování příště)

NEIL F. HARTIGAN

CHICAGO, ILL., January 22, 1986 - Illinois Attorney General Neil F. Hartigan and Sally Ward, Director of Illinois Department of Employment Security, announced today that 51 individuals were indicted for 153 felonies for receiving ineligible unemployment compensation checks by misrepresenting their employment status.

Hartigan's announcement culminated the first wave of indictments of „Operation Two-Timer”, an attack on unemployment compensation fraud conducted by the Attorney General in conjunction with the Illinois Department of Employment Security.

„The violation occurs when workers who are on a temporary lay-off status return to work, but fail to report that information to the Department of Employment Security,” Hartigan said. „In other words, they continue to receive money from the state even though they are gainfully employed.

„These people are not only ‚two-timing’ the Department of Employment Security but also are ‚two-timing’ the employers in the state of Illinois. It is clear these individuals took advantage of the government and of those people truly in need of state funds. I will not condone this type of behavior, and I hope this serves as a warning to others.”

Ward praised Hartigan for establishing a liaison to her department.

„I applaud Attorney General Hartigan for assigning an assistant attorney general to prosecute the cases,” Ward said „and I salute the department's Benefit Payment Control Division. That unit launched the initiative a year ago to identify and recover additional benefit overpayments and now the agency's discovery rate is averaging \$1.025 million monthly as op-

posed to \$250,000 to \$300,000 monthly before the initiative.”

The 51 defendants, indicted by a Cook County Grand Jury, are each charged with felonies under the state benefit fraud and perjury statutes. The indictments charged that almost \$250,000 in unemployment compensation benefits were paid to the defendants. A conviction carries up to 5 years in prison and a \$10,000 fine.

The investigations conducted under ‚Operation Two-Timer’ uncovered a major scam involving individuals not accurately reporting their employment status. For example, a company may shutdown its plant a few times a year for one to two week periods. The shutdown period puts those employees without vacation time on a temporary lay-off status. This lay-off status legitimately enables those employees to apply for unemployment compensation benefits for that period, Hartigan explained.

The scam discovered in „Two-Timer” showed a complex criminal design used by the defendants. Claimants who legitimately qualify for unemployment compensation due to a company shutdown period or temporary lay-off status apply for unemployment compensation benefits. These claimants then return to work and fail to report that information to the Dept. of Employment Security. Further, the claimants misrepresent their employment status by making false statements on the claim certification forms which then generate the claimant's receipt of the unemployment compensation check.

The 51 individuals were each charged in two separate indictments today. The first is for charging state benefit fraud for the entire ineligible unemployment compensation period; the other two count indictment charged each defendant with perjury and state benefit fraud for a specific claim certification

period.

Hartigan said his office and the Department of Employment Security are aggressively investigating state benefit fraud cases in 24 counties in Illinois. There are approximately 450 cases being investigated statewide.

XXXXXX

Chicago, IL., January 23, 1986 - Illinois Attorney General Neil F. Hartigan announced today that for the first time, four Hispanic agencies will be included in the 85 public and private not-for-profit agencies that will receive approximately \$700,000 to provide services to victims of violent crime.

The grants are from the Violent Crime Victims Assistance Fund which is financed by fines imposed on convicted offenders. Hartigan called the fund „a vital step in creating a true victims justice system in Illinois.”

Agencies in the statewide program will use the grants to aid all crime victims and to expand services to child victims of sexual assault, to improve services to rape victims, to hire additional case workers and coordinators, establish toll-free hotline numbers for crisis intervention and in a number of other ways.

Hartigan said his announcement today has special significance because, „for the first time ever, Hispanic agencies are involved in this statewide program and are receiving more than \$38,500 in grants.”

The four Hispanic agencies receiving funds are: Casa Central, 1401 N. California, \$7,500; Mujeres Latinas En Accion, 1823 W. 17th St., \$10,000; Operation Search, 3059 Augusta, \$13,500; and Rainbow House/ Arco Iris, P.O. Box 29019, \$7,500. All are in Chicago.

Hartigan pointed out that the awards announced today mark the second round of grants from the Violent Crime Victims Assistance Fund established by the General Assembly in 1984. More than \$600,000 in grants went to 75 agencies in the first round of the grant program in June of 1985. The increase in grants and number of agencies in this award period is due to a more efficient system of assessment and collection of fines, in addition to a greater public awareness of the program.

An 11-member advisory commission for the state program made recommendations to Attorney General Hartigan on which agencies should receive the money. Under state law, the Attorney General serves as chairman of the commission and administers the program.

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
 — a Save-by-Mail plan,
 — easy-to-serve-you office facilities,
 — fast service,
 — free parking.
 Come in. Satisfying friendly service.

Road 12 & Grand Ave.
 FOX LAKE, ILL. 60020
 ☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
 —up to \$100,000.00—
 by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

CORNER
 26TH & PULASKI
 CHICAGO, ILLINOIS 60623
 PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
 N. RIVERSIDE, IL. 60546
 PHONE: 442-5700

*****

THINK

SPRING BENEFIT CARD & BUNCO PARTY

Sponsored by

**CLEVELAND FEDERATED SOCIETIES
 CZECH CATHOLIC UNION**

5349 Dolloff Road

Hosted by Societies # 1 & 11
 Tuesday, March 11, 1986

Luncheon served at 12 Noon

Door Prizes
 Table Prizes   **Reservations call 341-0444 \$2.50**

*****

VOICE OF THE NATION

*****
Senator A.J. Dixon of Illinois
 *****
JANUARY 23 - Senator Alan J. Dixon today proposed that the President take immediate steps to convene an International Congress on Terrorism to coordinate international responses to terrorist activities.

Dixon, cochairman of the Senate Anti-Terrorism Caucus, noted that recent responses to terrorist activities have been characterized by „disorganized policies that sometimes create discord among countries that should be united with the common purpose and the common goal of fighting terrorism.”

Dixon's proposal, which was introduced as a sense of the Senate resolution, calls for greater cooperation and coordination

among nations to more effectively combat international terrorism.

„As long as civilized nations pursue random, unilateral policies against terrorism, innocent people will suffer, and terrorists will become more daring and more destructive,” Dixon said.

The creation of an International Congress on Terrorism, Dixon noted, would provide the world with a rational, cooperative means of coping with terrorism.

„To gain the upper hand against terrorism, our defenses must be in place before the violence occurs.” Dixon said. „Working together, we can identify terrorists, locate them and bring them to justice in an appropriate way in the appropriate place of jurisdiction.”

Whereas, in recent years, numerous civilized nations and their citizens have increasingly suffered needless death and destruction at the hands of terrorists; and

Whereas, individual nations and citizens have largely been unable to combat and defend against these reckless, wanton acts of terrorism on land, at sea

and in the air; and Whereas, efforts to develop a firm, effective allied response to the growing threat of terrorism have met with failure, inaction and disagreement; and

Whereas, cooperative, organized, global efforts have in the past succeeded in addressing and resolving problems of common concern to the international community; and Whereas, it is imperative that civilized nations come together to reach agreement on international arrangements for dealing with terrorism in a civilized way:

Now, therefore, be it

Resolved that it is the sense of the Senate of the United States of America to urge that the President of the United States, in cooperation with other concerned nations of the world, take immediate steps to convene an International Congress on Terrorism with the objective of finding the ways and means for nations to act in concert responsibly and effectively to bring an end to terrorism once and for all.

***

Statement by Senator Alan J. Dixon, January 23, 1986

Mr. President,

I rise today to introduce a resolution expressing the sense of the Senate that the President of the United States take immediate steps to convene an International Congress on Terrorism.

Over the past several years, the international community has witnessed a dramatic rise in terrorist activity. Much has been said about how nations should respond to these acts. Unfortunately, Mr. President, a great deal of discussion has left the civilized world with little in terms of an organized, effective means of bringing a halt to random violence against innocent people. I believe the creation of an appropriate forum for the orderly examination of various proposals for dealing with terrorism has real merit.

We do not lack for ideals, Mr. President. I know the administration is continuously examining the options in an effort to save lives, apprehend and bring to justice those responsible for terrorism, and create defenses against future incidents. I wholeheartedly support these efforts. Other nations have come up with ideas as well. On Tuesday of this week the Austrian Government announced

visa restrictions on Arab diplomatic passports, which are often issued to terrorist organizations. British Prime Minister Thatcher has, on several occasions, stressed the need for greater international cooperation if international terrorism is to be combatted effectively.

An International Congress on Terrorism would allow the ideas of every participating nation to be considered by the community as a whole. We need action, Mr. President. We have learned through several painful episodes that we cannot successfully put a stop to terrorism by acting alone. As long as civilized nations pursue random, disorganized policies against terrorism. Policies that sometimes create discord among countries that should be united with a common purpose and a common goal, innocent people will suffer, and terrorists will become more daring and more destructive.

The world desperately needs a coordinated anti-terrorism effort, Mr. President. It's impossible to coordinate an effective defense when nations respond to assassinations, bombings, kidnappings and hijackings on an incident-by-incident basis. The bombings in Rome and Vienna have left Western Allies arguing about the value of economic sanctions. If nothing changes in our anti-terrorism policies, the next incident will usher in more arguments and more confusion. Most of all, however, it may usher in another round of inaction.

To gain the upper hand against terrorism, our defenses must be in place before the violence occurs. Policies must be

more than simply reactions to an incident, each reaction different depending on the country. Policy needs to be made cooperatively. Ideas need to be discussed and shared. I cannot believe that the common ground does not exist for the successful development of a sound, cooperative anti-terrorism policy. We simply must put in place an international arrangement that will allow concerned nations to deal with terrorism in a civilized, responsible and effective way.

A consortium of nations, deliberating together, can, it seems to me, provide the world with a rational, cooperative means of coping with terrorism. Working together, we can identify terrorists, locate them and bring them to justice in an appropriate way in the appropriate place of jurisdiction. We can determine how and whether we should retaliate in specific ways. We could consider the effectiveness of rewards. We could develop joint treaties of extradition aimed directly at terrorists.

I'm not saying I have all the answers. What I am saying is that an International Congress on Terrorism might just give us a solution that the international community can accept and implement. It is becoming more obvious every day that international discussions on terrorism need higher priority and higher visibility. The common threat of terrorism deserves mutual consideration at the highest governmental levels. I urge my colleagues to join me in sponsoring this resolution. I ask that the text of this resolution be included at this point in the record.

WINTER SPORTS HIGHLIGHTED IN SWISS EXHIBITION AT CHIZAGO'S MUSEUM OF SCIENCE AND INDUSTRY

An exhibition entitled „A Century of Winter Sports in Switzerland” will be at the Museum of Science and Industry Jan. 24-Mar. 30.

Organized by the Swiss Sports Museum in Basel, Switzerland and presented by the Swiss Bank Corp., the exhibition was designed to provide Museum visitors with an overview of Swiss athletic accomplishments and pioneering achievements in winter sports equipment.

The 4,000-sq.-ft. exhibition utilizes an audio-visual presentation, cataloging the history of winter sports; a collection of documents, trophies, and photographs; and examples of both historic and current sports equipment and apparel. Information presented in the exhibition covers a wide selection of winter sports ranging from Nordic and alpine skiing, tobogganing, sledding, and bobsledding to figure skating, ice hockey, speed skating, and curling.

The Museum of Science and Industry is located at 57th St. and Lake Shore Dr. Hours are 9:30 a.m. to 4 p.m. weekdays, and 9:30 a.m. to 5:30 p.m. Saturdays, Sundays, and holidays. The Museum is open every day of the year and is handicapped accessible. General admission and parking are free.

PARK DISTRICT LINCOLN MONUMENTS

Abraham Lincoln, whose birthday (Wednesday, Feb. 12) is immortalized in three monuments in the Chicago Park District.

The statue of Lincoln, located at Stockton Dr. and North Av., in Lincoln Park was unveiled Oct. 22, 1887. The donor was Eli Bates. Augustus St. Gaudens, who produced a number of pieces of sculptures for Chicago, was the sculptor. The standing Lincoln won for St. Gaudens not only local recognition but world-wide acclaim as well. The architecture was designed by Standford White.

Charles Mulligan is the sculptor of „Lincoln the Rail-Spitter”, located at Washington St. and Central Park Blvd. in Garfield Park. Unveiled in 1911, it was the gift of the West Park Commissioners.

The seated Lincoln statue at Congress Parkway between Michigan Av. and Columbus Dr. in Grant Park was also sculpted by St. Gaudens. It was unveiled on May 31, 1926 and donated by John Crerar.

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA V BERWYNU, ILL.

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
 (hned vedle berwynské pošty)

jeji majitele

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449